

**Омода бо фармоиши Вазорати миллӣ оид ба сиесат ва
корҳои дину Ҷумҳурии Дағистон**

**Тавсияҳои хориҷӣ шаҳрвандон,
пребывающих дар қаламрави
Ҷумҳурии Дағистон, дар соҳаи
пешгирии ифротгарӣ**

2021

Санадҳои меъерӣ-ҳуқуқӣ заминаи Федератсияи Россия ва Ҷумҳурии Догистон дар соҳаи муқовимат ба ифротгарӣ.

Ҳуқуқӣ асоси низоми умумидавлатии муқовимат ба ифротгарӣ ташкил медиҳанд, ки Конститутсияи (сарқонуни) Федератсияи Россия, общепризнанные принципҳо ва меъерҳои байналмилалӣ ҳуқуқи шартномаҳои байналмилалӣ Федератсияи Россия, федералӣ қонунҳои конституционӣ, федералӣ қонунҳо, санадҳои меъерии ҳуқуқии Президенти Федератсияи Россия ва Ҳукумати Федератсияи Россия, Стратегияи амнияти миллӣ Федератсияи Россия, Консепсияи сиёсати хориҷии Федератсияи Россия, инчунин дигар санадҳои меъерии ҳуқуқии Федератсияи Россия, ки он ба тақмили фаъолият дар ин вилоят.

Қонуни федералии «дар Бораи муқовимат ба ифротгаро фаъолияти» бори аввал қабул гардида, соли 2002. Федералӣ қонун муайян карда мешавад ҳуқуқӣ ва ташкилӣ асосҳои муқовимат баровардани фаъолияти ифротгарӣ, муқаррар карда мешавад, ҷавобгарӣ барои амалӣ намудани он. В қонун гузаронида мешавад принципҳои асосӣ ва самтҳои муқовимат ба баровардани фаъолияти ифротгарӣ, - таъкид арзиши чораҳои пешгирикунанда. Дар мақомоти прокуратура ба зиммаи ӯ ӯҳдадорӣ гуянд эҳтиёт ва е огоҳӣҳое, ҷамъиятӣ, сабабҳои динӣ ва дигар ташкилотҳои бораи ғайри қобили қабул будан амалӣ ифротгаро фаъолияти. Пешгири тадбирҳо пешбинӣ шуда ва дар нисбат ба воситаҳои аҳбори омма. Қонун муқаррар манъ кардани истифодаи шабакаҳои алоқаи истифодаи умум барои татбиқи баровардани фаъолияти ифротгарӣ.

Дар ҳолати анҷом додани амалҳои экстремистӣ ҷамъиятӣ е сабабҳои динӣ аз омезиши, фаъолияти чунин иттиҳодияҳои метавонад намуданд ва бо қарори суд манъ карда шуд ва ҳуди иттиҳодия – барҳам дода шавад. Шаҳрвандон ШАШ ФР, шаҳрвандони хориҷӣ ва шахсони бешаҳрванд барои татбиқи баровардани фаъолияти ифротгарӣ доранд ҷинояткор, маъмурӣ ва граждани-ҳуқуқӣ до-рад.

Дигар пойгоҳи мисоли хуччати танзимкунандаи антиэкстремистский ҷанбаи мубориза алайҳи терроризм - *Стратегияи муқовимат ба ифротгароӣ дар Федератсияи россия то 2025 соли*, ки ба ӯймояти Президенти ҶР дар охири соли 2014 ш.

Стратегияи бахшӣ вазифаҳои давлатӣ сиесат дар соҳаи муқовимат ба ифротгароӣ: а) бунеди ягонаи давлатӣ дар системаи мониторинг дар соҳаи муқовимат ба ифротгароӣ; б) тақмили қонунгузори Федератсияи россия ва амалияи татбиқи он дар соҳаи муқовимат ба калининград; в) якҷоя кардани кӯшишҳои субъектҳои муқовимат ба ифротгароӣ, институтҳои ҷомеаи шаҳрвандӣ ва дигар ташкилотҳои манфиатдор; г) ташкили дар воситаҳои ахбори омма, маркази иттилоотӣ-иртиботӣ шабакаҳои иттилоотӣ, аз ҷумла шабакаи Интернет, иттилоотӣ ҳамроҳӣ фаъолияти субъектҳои муқовимат ба ифротгароӣ, инчунин татбиқи тадбирҳои судмандро амалӣ, ки барои иттилоотии тоҷикистон паст кардани сатҳи идеологияи ифротгаро; д) таҳия ва татбиқи маҷмӯи тадбирҳо оид ба баланд бардоштани самаранокии пешгирӣ, ошкор ва пешгирӣ ҷиноят ва ҳуқуқвайронкунии маъмури ифротгаро амиқтар.

29 май 2020 ш. Президенти Русия расонд, тасдиқ кардан нав редакцию Стратегияи муқовимат ба ифротгароӣ то соли 2025. Нав хуччат ба назар мерасад, ки чунин мафҳумҳои, ҳамчун идеология зӯрварӣ (маҷмӯи ақидаву ғояҳои, оправдывающих истифодаи зӯрварӣ, ки барои ноил шудан ба сиесӣ, мафкуравӣ, динӣ ва дигар мақсадҳо) ва радикализм (оштинопазир пайравии мафкураи Ҳафт зӯрварӣ, бо хоҳиш тавсиф мешавад ба ҳалкунанда ва кардинальному тағйир додани асосҳои сохти конститусионӣ Русия, вайрон кардани ягонагӣ ва тамомияти арзӣ ҶР).

Дар ин Стратегия омадааст, ки воқеӣ таҳдид барои Русия пешниҳод менамоянд бештар ҳолатҳои таҳрифи таърих, инчунин эҳеи фашизма ва нацизма дар давлатҳои хориҷӣ ташкил намоёнд. Ҳамчунин воқеӣ таҳдид пешниҳод менамоянд бештар дар давлатҳои хориҷӣ ҳодисаҳои қасдан таҳрифи таърихи эҳеи ақидаҳои фашизма ва нацизма.

Ғайр аз ин, дар Стратегия қайд карда мешавад, ки аз ҳама хатарнок зухуроти ифротгарой мебошанд мебахшад адоват е душману, паст задани шаъну эътибори инсон е гурӯъи шахсон бо нишонаҳои чинс, наҷод, миллат, забон, баромади, муносибат ба дин, инчунин мансубияти ба ягон гурӯҳ. Дар ҳуҷҷат омадааст ва дар бораи он, ки воситаи асосии алоқаи назди ташкилотҳои экстремистӣ барои ҷалби худро сафи аъзои нав табдил технологияҳои иттилоотӣ-коммуникатсионӣ шабака, аз ҷумла интернет.

Дар баробари ин, дар ҳуҷҷат таъкид карда мешавад, ки махсус хатари пешниҳод менамоянд приверженцы радикалӣ ҷараёнҳо ислом. Ҳамчунин «назаррас таъсири манфии худро ба вазъият дар кишвар мерасонад харобкунанда фаъолияти баъзе хоричӣ ташкилотҳо ва назорат карда мешавад онҳо рубли иттиҳодияҳои, иҷро шудан аз ҷумла дар зери ниқоби гуманитарӣ, таълимӣ, фарҳангӣ, миллий ва динӣ лоиқаҳои».

Ба шумораи зиёди дигар санадҳои қонунгузорӣ, таркибҳои ҳуқуқӣ заминаи мубориза бо терроризм, инҳо дохил мешаванд:

- Қонуни федералӣ «дар Бораи амният» аз 28.12.2010 N 390-ҚФ (қб. аз 06.02.2020)

- Стратегияи амнияти миллий Федератсияи россия (утв. Бо фармони Президенти ФР аз 31 декабри соли 2015 дар ш. N 683)

- Кодекси ҷиноятии ФР аз 13.05.1996 №63-ҚФ Ҳафт

- Кодекси муҳофизатии ҷиноятӣ ФР аз 18.12.2001 №174-ҚФ • Кодекси ФР оид ба ҳуқуқвайронкунии маъмурӣ аз 30.12.2001 с. №21-ҚФ

- Асосҳои сиёсати давлатӣ Федератсияи россия дар соҳаи байналмилалӣ амнияти иттилоотӣ (Утв. Бо фармони Президенти Федератсияи русия аз 12 апрели соли 2021 с. № 213)

Охири ҳуҷҷат, аз ҷумла, муайян асосии самти татбиқи сиёсати давлатӣ дар соҳаи байналмилалӣ амнияти иттилоотӣ оид ба ташаккули механизмҳои ҳамкориҳои байналмилалӣ дар соҳаи муқовимат ба таҳдиди истифодаи технологияҳои иттилоотӣ ва коммуникатсионӣ террористӣ бо мақсади, инчунин асосӣ самти татбиқи давлатӣ сиёсати давлатиро дар соҳаи байналмилалӣ ит-

тилоотӣ амният оид ба фароҳам овардани шароит барои муқовимат ба таҳдиди истифодаи технологияҳои иттилоотӣ-коммуникатсионӣ дар экстремистӣ бо мақсади.

Асоси меъерияи ҷуҷуқӣ дар соҳаи муқовимат ба ифротгароӣ в Догистон ташкил Қонуни РД «дар БОРАИ пешгирии баровардани ғайриқонунии ифротгароӣ дар Ҷумҳурии Догистон» аз 4.04.2016 №20. Мавзӯи танзими қонуни мазкур мебошанд вазифаҳои асосии пешгирии баровардани ғайриқонунии ифротгароӣ, он самтҳо ва шаклҳои ваколатҳои мақомоти давлатӣ ҳокимияти РД. Ба чунин вазифаҳои, аз ҷумла инҳо дохил мешаванд:

- таъмин кардан гайри қобили қабул будан амалӣ баровардани ғайриқонунии ифротгароӣ дар РД, сарфи назар аз шаклҳои он изҳори;

- пешгирии шароит ва имкониятҳои, ки ба татбиқи баровардани ғайриқонунии ифротгароӣ;

- ташаккул ва такмили сиёсӣ ва ҳуқуқӣ маданияти шаҳрвандон дар асоси эҳтироми онҳо конституционӣ ҳуқуқ, озодӣ ва манфиатҳои;

- таҳкими қавмӣ ва динҳо Нӯҳ сулҳ ва ризоияти миллӣ, рушди қавмӣ ва динҳо робитаҳои. Моддаи 5 қонуни мазкур ошкор намудани самтҳои пешгирии баровардани ғайриқонунии ифротгароӣ дар РД:

- қабули чораҳои пешгирикунанда, ки ба ошкор ва бартараф намудани сабабҳо ва шароите, ки ба татбиқи баровардани ғайриқонунии ифротгароӣ;

- дар ҳамкорӣ бо иттиҳодияҳои ҷамъиятӣ ва талх ташкилотҳо, ВАО ва шаҳрвандони мамлакат бо мақсади мутобиқсозии қавмӣ ва динҳо муносибатҳои Ҷумҳурии Догистон;

- таҳкими қавмӣ ва динҳо розигии, пешгирӣ ва бартарафсозии муноқишаҳо дар иҷтимоӣ, қавмӣ ва конфессиональной хок.

Назорат ва танзими баровардани ғайриқонунии ифротгароӣ дар ҳудуди РД амалӣ карда мешавад ба воситаи давлатӣ барномаи «*Таъмини тартиботи ҷамъиятӣ ва муқовимат ба ҷинояткорӣ дар Ҷумҳурии Догистон*» аз 22 декабри соли 2014 N 659, ки яке

аз ҳадафҳои он аст, баланд бардоштани натиҷабахшии муқовимат
религиозному ифротгарой ва терроризм, инчунин татбиқи дав-
латӣ сиесати давлатиро дар соҳаи пешгирӣ ва муқовимат ба зуҳу-
рот ифротгарой дар қаламрави Ҷумҳурии Доғистон бо роҳи так-
мили низоми пешгирикунанда чораҳои антиифротгаро амиктар.
Мутобиқи барномаи мазкур пешбинӣ ҳамоҳангсозии фаъолияти
мақомоти ҳокимияти давлатӣ, мақомоти маҳаллӣ худидоракунии
муниципальных образований Ҷумҳурии Доғистон, ҷамъиятӣ ва
иттиҳодияҳои динӣ дар соҳаи пешгирӣ ва муқовимат ба идеоло-
гияи ифротгарой. Ҳамаи ин чорабиниҳо амалӣ шуда истодааст,
ки дар доираи Подпрограммы «*Пешгирӣ ва муқовимат ба зуҳу-
рот ифротгарой дар РД*», ки амалӣ дар як саҳна ва расчитана дар
2020-2022 солҳои.

Сабаб ва омилҳои муосир ифротгароӣ

Аз ибтидои солҳои 1990-ҳои ифротгароӣ мебошад устувори таҳдиди амнияти Федератсияи русия, затрагивающей ҳастан муҳим манфиатҳои шахсият, ҷамъият ва давлат. Ин таҳдиди дорад гуногунҷабҳа хусусият ва ҳамроҳӣ гуногуни зуҳуроти.

Дар айни замон аст, кофӣ васеи намудҳои ифротгароӣ: сиесӣ, қавмӣ, динӣ, дар ҷавонон муҳити ва ғ. Як қатор сабабҳои пайдоиш ва паҳншавии ифротгароӣ дар Руссия хеле васеъ аст. Зиеди нақши он дар баробари дохилии бозӣ омилҳои берунии нест, аммо таъсири аввалин, албатта, аст, муайян менамояд.

Ба ҳуҷҷатҳои дохилии омилҳо метавон қоил сершумори иҷтимоӣ низоъҳо ва ихтилофот, тӯҳфаи ташаққулёфта давраи гузариш таъсис Федератсияи россия, ки ҳадаф ва ҳадаф хусусияти баланди эҳтимолияти онҳо дарозмуддат мавҷудияти. Аммо асоси ифротгароӣ аст маҷмааи, аввалан, иҷтимоию иқтисодӣ ва, сониян, иҷтимоию сиесӣ омилҳои.

Дар шароите, ки қисми зиеди иҷтимоӣ -фарҳангӣ ва иҷтимоӣ-психологӣ намудани тағйирот дар ҷомеа, ки ба ҷониби крайнего шахспарастӣ, иҷозатдиҳӣ, рад кардан меъерҳои ҳуқуқӣ ва ҳама гуна асосҳои дар ҷомеа, васеъ миксеи пайдо раванди ҷинояткорӣ рубли ҷамъият.

Ин раванди мерасонад гуногунҷабҳа таъсири ба миён омадан ва паҳншавии ифротгароӣ: маълумӣ шубҳаовар муносибат нисбат ба қонун, қонун ва тартибот, ҳуқуқи инсон; маълумӣ ҳисси бечазой барои содир намудани ҷиноӣ амалҳои; мусоидат культу зӯроварӣ; бо таъсиси овардани заминаҳои моддӣ барои минбаъдаи афзоиши шумораи ҷиноятҳои ифротгароӣ ҳушунатбор хусусияти.

Ҳамин тавр, дар айни замон мавҷуд набудани ҷиддӣ мусбат тағйирот дар вазъи иҷтимоию иқтисодии бисер миллий минтақаҳои кишвар сказывается ба баланд бардоштани ифротгароӣ.

Ғайр аз ин, нақши ҷиддӣ дар соҳаи мазкур нақши муҳим мебозанд паеми равандҳои. Расидан дар Руссия муҳочирон дар навбати аввал ҷойгир ки дар шахрҳои калон ва интиқол дода

шудааст он ҷо, ки дар маҳали истиқомати худ, хешовандон, ки боиси тағйиребии этнодемографӣ тавозуни муддати вақти боқимонда дар субъектҳои Федератсияи русия.

Чудо тарзи ҳаёти муҳочирон ҳангоми мавҷуд набудани кӯшишҳо барои ҳамгироии дар мизбон ҷамъият, хоҳиш надоштан сӯҳбат ба забони русӣ, хоҳиши ба пӯшидани либоси миллий ва риоя худро урфу, кушода муқоиса худ маҳаллӣ анъанаҳои ва фарҳанги боиси ба афзоиши ксенофобия дар муҳити кулӣ нафар, пеш аз ҳама дар байни ҷавонон. Норизоияти охир низ боиси ҷаҳлонокии иқтисодии намояндагони миллий ҷамоатҳо, ҷойивазкунӣ маҳаллӣ аҳолии аз ҳама ҷолиб бахшҳои иқтисодӣ, кӯшиши навязывания худ фарҳанг ва дин, мунтазам ӯҳдадор шуданд муҳочирон сriminal ҷиноят. Зикргардида ҳолатҳо боиси афзоиши ихтилофот ва экстремистӣ зуҳуроти, тарғиби идеологияи миллатгаро дар байни коренного аҳоли.

Мумкин аст, ки таъкид як қатор асосии бештар назаррас омилҳои, ки таъсир ба ташаккули ифротгароӣ дар Русия, ки метавонад тақсим кардан ба се гурӯҳ:

1. **Иҷтимоӣ-иқтисодӣ:** – назаррас бастаи ҷамъият оид ба сатҳи моддӣ сарват, ки дар навбати худ эҷод мекунад ташаккули дар қисми зиёди аҳолии, хусусан дар ҷавонон, ҳисси иҷтимоӣ беадолатӣ; – сатҳи баланди бекорӣ, махсусан байни ҷавонон, намояндагони он хеле ба осонӣ ба таҳти таъсири радикалӣ сиёсӣ ҷараёнҳо.

2. Идеологӣ:

– ҳолати Идеологӣ вакуум ва ҳашароти, пур Идеологӣ фазои амалҳои радикалӣ тақозо дорад иттиҳодияҳои;

– имконияти амалан беназорат истифодаи нави системаҳои иттилоотӣ (Интернет) барои таблиғи гояҳои гуногун, аз ҷумла экстремистӣ;

– имконияти беназорат истифодаи ғайриқонунӣ технологияи идоракунии ва манипуляції рафтори инсон ва иҷтимоӣ лъомеаи;

– кӯшиши нусхаи калонсол шаклҳои идеологӣ кор, намешавад, ки самараноки таъсиррасонӣ ба ҷавонон, ки боиси ташаккули

доираи васеи ҷавонон субкультур, аз ҷумла харобкунанда амиқтар.

3. *Коршинос:*

– зиед мавҷҳои ҷараёнҳои минбаъда паймон кӯчонидан боз Расиданҳо муҳочирон ва пайдоиши мушкilotи онҳо мутобиқшавӣ ба муҳити нав;

– тағйир додани таркиби қавмӣ аҳоли, махсусан дар шаҳрҳои калон, ва, дар натиҷа, афзоиши шиддати қавмӣ муносибат.

Вазъи демографӣ ва ҳолати саломатӣ. Ба таъкид созем, ки дар Русия идома хоҳиши шумораи насли ҷавон. Дар ин маврид бадтар шуда истодаанд ишқидихандаҳои на танҳо ҷисмонӣ, балки ба саломатии равонӣ ҷавонон. Таъсири манфии иҷтимоӣ иқтисодӣ, омилҳои якбора бад шудани шароити зиндагӣ, инчунин паст будани сифати тиббӣ хизматрасонӣ дар минтақаҳои манфӣ сказываються дар таваллуд, давомнокии ҳаёт. Маъмулӣ барои равон насли мебошад шаҳрии ҷавонон, выросшая дар «малодетной» нопурра оила бе диққати зарур бо ҷонибҳо аз насли калонсол.

Маориф ва тарбия. Бинобар моддӣ тафрикаи ва ҷорӣ намудани муносибатҳои бозаргонӣ дар соҳаи маориф барои қисми зиёди аҳоли гирифтани сифати маориф оид ба бучетӣ асоси табдил ефтааст дастнорас. Дар натиҷаи ноқомии як системаи маориф зери савол дар маърази хатар сифати тайер намудани мутахассисон намудҳои гуногуни сатҳи ҷиддӣ бадтар шуда истодаанд параметрҳои меҳнат ва истироҳати хонандагон ва донишҷӯён, кам карда мешавад базаи илмӣ таҳқиқоти дар ҳақиқат мактаб, на ба қатъ хуруҷи кадрҳо аз маориф ва илм. Дар натиҷа дар ин соҳаҳои зуд паст шуда истодааст ҳиссаи ҷавонон. Ҷорӣ намудани стандартҳои ғарбӣ ва нақшаҳои дар системаи маориф дар аксари ҳолатҳо боиси ҳалокат баамаломата миллии системаи маориф, ки даҳҳо сол доказывала самаранокии худро дар тайер намудани мутахассисони гуногун профилӣ.

Дар раванди омӯзиши омилҳои, ки ба тапақкул ва паҳн ифротгарой, зарур аст, ки алоҳида ба баррасии маҷмӯи масъалаҳои детерминирующих ифротгарой дар муҳити мусулмонони Русия.

Ҷудо мусулмон умми ва паҳн намудани радикалӣ шаклҳои

ислом мерасонад тавоно воситаҳо, аз ҷумла, ба ҷавонон, сирри худ муҳимтарин қисми рубли мусулмон ҷомеаи.

Мушкilotи кор бо ҷавонон, ки дар айни замон табдил калид барои мусулмон ҷомеаи пешниҳоднамудаи кофӣ васеъи спектр ташкилотҳои ғайридавлатӣ – аз мустақил маҳалҳо (маҳалля) ва минтақавӣ рӯҳонӣ бошанд идораҳои мусулмон то умумирусиягӣ Мусулмон ташкилотҳои.

Аҳамияти ҷавонон проблематики в мусулмон муҳити фаҳмонд, ки тамои наздик ба ҳам алоқаманди омилҳои.

Омили хеле аввал аст, ки дар асл бо раванди исломӣ мазҳабӣ эҳеи дар Русия, дар фаълониа изҳор намуданд рушди Мусулмон ташкилотҳои динӣ, муассисаҳои таълимӣ, дар нашри дахлдор адабиет ва ҳамчунин дар виати махсус шахсияти динӣ тарафдорон ислом.

Вазъияти зикршуда мусоидат дар фаългардонии фаълоти ҷавонон мусулмон муҳити рубли ва хоричӣ исламских ташкилотҳои муҳолифат бо исломи расмӣ рӯҳонии ва эътироф кардан ғояҳои радикалӣ, ифротгаро хусусияти.

Дуюм омили ронда фарсуда кадрҳои мусулмон рӯҳонӣ, инчунин ба қасоне, ки имомони, оғоз ёфт худро таҷрибаи дар давраи советӣ, дур на ҳамеша ҷавобгӯи талаботи муосир умми, намояндагони он кӯшиши муайян ҷои худро дар шароити мазҳабӣ эҳеи.

Сеюм омил, пайдарпай аз аввалин ду, аст, ки бо афзоиши маъруфияти дар муҳити мусулмон ҷавонон хоричӣ таҳсилоти динӣ. Ҷӣ тавр нишон медиҳанд, ки намояндагони як қатор рӯҳонӣ бошанд идораҳои мусулмон, лъавонъо, саъю кӯшиш шудан донишҷӯен теологӣ муассисаҳои таълимии Арабистони саудӣ Аравии, Туркия, Миср ва диғар кишварҳои Мусулмон, ба намояндагӣ аз худ насли нави формаҷи: онҳо сар ба бешуурона сатҳи боязни таъқиби ба эътиқоди худро аз худ дар ватан, имон Ёзбекистон пинҳон худро Идеологӣ воззрения ва афзалият дар назди қасе мебуд, он гоҳ ҳеҷ буд.

Чорум омил аст, ки шӯҳратпарастӣ як қатор минтақавӣ

Мусулмон пешвоени хоҳиши баланд бардоштани мақоми худро, сохтани системаи таъсиррасонӣ ба боисрор институтҳои ҷӣ тавр ба сатҳи алоҳида субъектҳои ва ҳам дар сатҳи федералӣ. Дар ин вазъияти ҷавонони мусалмон дар расонаҳои худ динамизм баромад мекунад асосии захираҳо барон ноил шудан ба ин мақсад. Стимулом барои он, ки ҷавон мусулмонон таъмин карда шудааст дастгирии роҳбарон ин гуна, табдил ваъдаи охир, вобаста ба кафолат дода шудааст дурнамои баланд бардоштани ҳаётан муҳим сатҳи гирифтани бонуфуз маориф, баланд бардоштани мақоми илтимой ва ҳамгирии минбаъдаи ҷавони мусулмон дар элитаи минтақавӣ.

Омили панҷум, таъсири он аллакай пайгирӣ кофӣ равшан, вобаста ба тадричан зиед дар минтақавӣ Мусулмон ҷамоатҳо дар асоси вазни муҳочирон аз Мусулмон минтақаҳои фазои пасошӯравӣ, пеш аз ҳама фаъоли иқтисодӣ робита ба ҷавонон.

Ҳамин тариқ, омӯзиши омилҳои ба вучуд омадани ва паҳншавии ифротгароӣ дар муносири Русия шумо имкон медиҳад, ки ба чунин мешуморанд, ки ӯ порожден, пеш аз ҳама, иҷтимоӣ-иқтисодӣ қард ва иҷтимоӣ -сиёсӣ низоъҳо марбут ба дохили ҳаёти кишвари мо. Аз ин рӯ, бояд муайян нагардидааст ва интиҳоби дахлдор воситаҳои асосӣ ва самтҳои он маҳдудият ва безаргардонии дар умумимиллӣ сатҳи.

Чавобгарӣ ва оқибати вайрон кардани қонунгузорӣ дар соҳаи муқовимат ба ифротгарой

Асосӣ антиифротгаро модда як моддаи 280 Кодекси ҷиноятӣ – «*Даъвати оммави барои ифротгаро ғаёлияти*». Ҷ дар така муайян намудани он, ки чунин ифротгаро ғаёлияти.

Сепаратизм як шакли ифротгарой, даъват ба он ҳамчунин пӯшида моддаи 280.

Моддаи 280. Даъвати оммави барои амалӣ намудани баровардани ғаёлияти ифротгарой.

1. Даъвати оммави барои амалӣ намудани ифротгаро ғаёлияти - бо ҷарима ба андозаи аз сад ҳазор то сесад ҳазор рубли русӣ е ҳатмӣ е корҳои ислоҳӣ ба мӯҳлати то се сол, е ҳабс ба мӯҳлати аз чор то шаш моҳ, е маҳрум сохтан аз озодӣ ба мӯҳлати то чор сол бо маҳрум кардан аз аз ҳуқуқи ишғоли мансабҳои муайян е машғул шудан бо муайяни ғаёлияти ба ҳамин мӯҳлат ҷазо дода мешавад.

2. Ҳамин кирдор, агар бо истифодаи воситаҳои ахбори омма е иттилоот ва телекоммуникатсия шабакаҳои, аз он ҷумла шабакаи Интернет, - бо ҳатмӣ е корҳои ислоҳӣ ба мӯҳлати то панҷ сол бо маҳрум кардан аз ҳуқуқи ишғоли мансабҳои муайян е машғул шудан бо ғаёлияти муайян ба мӯҳлати то се сол е бидуни он ҷазо дода мешавад е маҳрум сохтан аз озодӣ ба мӯҳлати то панҷ сол бо маҳрум кардан аз ҳуқуқи ишғоли мансабҳои муайян е машғул шудан бо ғаёлияти муайян ба мӯҳлати то се сол ҷазо дода мешавад.

Моддаи 282. Мебахшад адоват е душману, ҳамчунин паст задани шарафи инсонӣ

1. Амалҳои, ки дар мебахшад адоват е душману, инчунин ба паст задани шаъну эътибори инсон е гурӯҳи шахсон аз рӯи аломатҳои ҷинсият, наҷод, миллат, забон, истеҳсолкардаи, муносибат ба дин, ҳамчунин мансубияти ба ягон гурӯҳи иҷтимоӣ, агар ошкоро, аз ҷумла бо истифода аз ВАО е иттилоот ва телекоммуникатсия шабакаҳои, аз ҷумла шабакаи Интернет, аз ҷониби шахси баъд аз

он ба ҷавобгарии маъмури чалб барои кирдор дар давоми як сол, - бо бо ҷарима ба андозаи аз сесад ҳазор то панҷсад ҳазор рубли русӣ, е ҳатмӣ е корҳои ислоҳӣ ба мӯҳлати аз як сол то чор сол бо маҳрум кардан аз ҳуқуқи ишғоли мансабҳои муайян муайян е машғул шудан бо фаъолияти муайян ба мӯҳлати то се сол, е маҳрум сохтан аз озодӣ ба мӯҳлати аз ду то панҷ сол ҷазо дода мешавад.

Моддаи 282.1. Ташкилоти ҷомеаи ифротгаро

1. Таъсиси ифротгаро ҷомеа, яъне ҷинояткории гурӯҳи шахсон барои тайер е содир намудани ҷиноятҳои ифротгаро амиқтар, ҳамчунин дастури ҷунин ифротгаро мегардад, инчунин таъсиси иттиҳодияҳои ташкилкунандагони, роҳбарон ва е дигар намояндагони қисмҳои е воҳидҳои сохтори ҷунин иттиҳод бо мақсади таҳияи нақшаҳо ва (е) шароит барои содир намудани ҷиноятҳои ифротгаро амиқтар - бо ҷарима ба андозаи аз чорсад ҳазор то ҳаштсад ҳазор рубли русӣ е маҳрум сохтан аз озодӣ ба мӯҳлати аз шаш то даҳ сол бо маҳрум кардан аз ҳуқуқи ишғоли мансабҳои муайян муайян е машғул шудан бо фаъолияти муайян ба мӯҳлати то даҳ сол бо маҳдуд кардани озодӣ ба мӯҳлати аз як сол то ду сол ҷазо дода мешавад. 1. Таъсиси ифротгаро ҷомеа, яъне ҷинояткории гурӯҳи шахсон барои тайер е содир намудани ҷиноятҳои ифротгаро амиқтар, ҳамчунин дастури ҷунин ифротгаро мегардад, инчунин таъсиси иттиҳодияҳои ташкилкунандагони, роҳбарон ва е дигар намояндагони қисмҳои е воҳидҳои сохтори ҷунин иттиҳод бо мақсади таҳияи нақшаҳо ва (е) шароит барои содир намудани ҷиноятҳои ифротгаро амиқтар - бо ҷарима ба андозаи аз чорсад ҳазор то ҳаштсад ҳазор рубли русӣ е маҳрум сохтан аз озодӣ ба мӯҳлати аз шаш то даҳ сол бо маҳрум кардан аз ҳуқуқи ишғоли мансабҳои муайян муайян е машғул шудан бо фаъолияти муайян ба мӯҳлати то даҳ сол бо маҳдуд кардани озодӣ ба мӯҳлати аз як сол то ду сол ҷазо дода мешавад.

1.1. Майл, чалб ва е дар чалби шахси дар фаъолияти ифротгаро иттиҳод - бо бо ҷарима ба андозаи аз сесад ҳазор то ҳафтсад ҳазор рубли русӣ е ҳатмӣ е корҳои ислоҳӣ ба мӯҳлати аз ду то панҷ сол

бо маҳрум кардан аз ҳуқуқи ишғоли мансабҳои муайян ҷе машғул шудан бо ғайриқонунии муайян ба мӯҳлати то панҷ сол ҳазор дода мешавад ҷе бидуни он ҳазор дода мешавад ва бо маҳдуд кардани озодӣ ба мӯҳлати аз як то ду сол, ҷе маҳрум сохтан аз озодӣ ба мӯҳлати аз ҳор то ҳашт сол бо маҳдуд кардани озодӣ ба мӯҳлати аз як сол то ду сол ҳазор дода мешавад.

2. Иштирок дар идтиҳоди экстремистӣ - бо бо ҳарима ба андозаи аз ҳесади ҳазор то шаш сад ҳазор рубли ҷе дар ҳаҷми музди меҳнат ҷе ҳатмӣ бо корҳои ислоҳӣ ба мӯҳлати аз як сол то ҳор сол бо маҳрум кардан аз аз ҳуқуқи ишғоли мансабҳои муайян ҷе машғул шудан бо муайяни ғайриқонунӣ ба мӯҳлати то се сол ҷе бидуни он ҳазор дода мешавад ва бо маҳдуд кардани озодӣ ба мӯҳлати то як сол ҷе маҳрум сохтан аз озодӣ ба мӯҳлати аз ду то шаш сол бо маҳрум кардан аз аз ҳуқуқи ишғоли мансабҳои муайян ҷе машғул шудан бо муайяни ғайриқонунӣ ба мӯҳлати то панҷ сол ҷе бидуни он ҳазор дода мешавад ва бо маҳдуд кардани озодӣ ба мӯҳлати то як сол.

Моддаи 282.2. Ташкили ғайриқонунии ифротгаро ташкилоти

1. Ташкили ғайриқонунии ҳамаҷониба ҷе дигар ташкилоте, ки нисбати онҳо аз ҳониби суд қабул ворид шуд рӯзи эътибори қонунӣ пайдо кардани қарор дар бораи барҳам додан ҷе манъи ғайриқонунии вобаста ба амалисозии баровардани ғайриқонунии ифротгароӣ, ба истиснои ташкилотҳои, ки мутобиқи қонунгузориҳои Федератсияи эътироф террорист, - бо бо ҳарима ба андозаи аз ҳорсад ҳазор то ҳаштсад ҳазор рубли русӣ, ҷе маҳрум сохтан аз озодӣ ба мӯҳлати аз шаш то даҳ сол бо маҳрум кардан аз ҳуқуқи ишғоли мансабҳои муайян ҷе машғул шудан бо ғайриқонунии муайян ба мӯҳлати то даҳ сол ҳазор дода мешавад бо маҳдуд кардани озодӣ ба мӯҳлати аз як то ду сол.

1.1. Майл, ҳалб ва ҷе дар ҳалби шахси дар ғайриқонунии ташкилоти экстремистӣ, - бо бо ҳарима ба андозаи аз ҳесади ҳазор то ҳафтсад ҳазор рубли русӣ ҷе ҳатмӣ ҷе корҳои ислоҳӣ ба мӯҳлати аз ду то панҷ сол бо маҳрум кардан аз ҳуқуқи ишғоли мансабҳои муайян ҷе машғул шудан бо ғайриқонунии муайян ба мӯҳлати то панҷ сол ҳазор дода мешавад ҷе бидуни он ҳазор дода мешавад ва бо маҳдуд

кардани озодӣ ба мӯҳлати аз як то ду сол, е маҳрум сохтан аз озодӣ ба мӯҳлати аз чор то ҳашт сол бо маҳлуд кардани озодӣ ба мӯҳлати аз як то ду сол.

2. Иштирок дар ғаёлияти ҷамъиятӣ е динӣ иттиҳодияҳои е дигар ташкилоте, ки нисбати он аз ҷониби суд қабул ворид шуд рӯзи эътибори қонунӣ пайдо кардани қарор дар бораи барҳамдиҳӣ е манъи ғаёлияти вобаста ба амалисозии ифротгаро ғаёлият, ба истиснои ташкилотҳое, ки дар мувофиқи қонунгузории Федератсияи русия эътироф террорист, - бо ҷарима ба андозаи аз сесад ҳазор то шаш сад ҳазор рубли русӣ ва е ба андозаи музди меҳнат е даромади дигари маҳкумшуда дар давраи аз ду то се сол, е ҳатмӣ е корҳои ислоҳӣ ба мӯҳлати аз як сол то чор сол бо маҳрум кардан аз ҳуқуқи ишғоли мансабҳои муайян муайян е машғул шудан бо ғаёлияти муайян ба мӯҳлати то се сол е бидуни он ҷазо дода мешавад ва бо маҳлуд кардани озодӣ ба мӯҳлати то як сол е маҳрум сохтан аз озодӣ ба мӯҳлати аз ду то шаш сол бо маҳрум кардан аз ҳуқуқи ишғоли мансабҳои муайян е машғул шудан бо ғаёлияти муайян ба мӯҳлати то панҷ сол е бидуни он ҷазо дода мешавад ва бо маҳлуд кардани озодӣ ба мӯҳлати то як сол.

3. Кирдорҳои пешбиниамудаи қисмҳои 1, 1.1. е 2 ҳамин модда, агар аз ҷониби шахс бо истифодаи хизматӣ худ низомнома, - бо маҳрум сохтан аз озодӣ ба мӯҳлати аз ҳафт то дувоздаҳ сол бо ҷарима ба андозаи аз сесад ҳазор то ҳафтсад ҳазор рубли русӣ бо маҳрум кардан аз ҳуқуқи ишғоли мансабҳои муайян муайян е машғул шудан бо ғаёлияти муайян ба мӯҳлати то даҳ сол е бидуни он ҷазо дода мешавад ва бо маҳлуд кардани озодӣ ба мӯҳлати аз як то ду сол.

Моддаи 282.3. Маблағгузории баровардани ғаёлияти ифротгарой

1. Пешниҳод е ҷамъоварии маблағҳо е расонидани кӯмаки молиявӣ хизматрасониҳо, дидаю дониста ки барои маблағгузории ташкил, тайер ва содир намудани ҳатто яке аз ҷиноятҳои ифротгаро амиқтар е барои таъмини ғаёлияти ифротгаро ҷомеаи е ташкилоти экстремистӣ, - бо ҷарима ба андозаи аз сесад ҳазор то

ҳафтсад ҳазор рубли русӣ, е ҳатмӣ е корҳои ислоҳӣ ба мӯҳлати аз як то чор сол сол бо маҳрум кардан аз ҳуқуқи ишғоли мансабҳои муайян е машғул шудан бо фаъолияти муайян ба мӯҳлати то се сол чазо дода мешавад е бидуни он чазо дода мешавад ва бо маҳдуд кардани озодӣ ба мӯҳлати то як сол, е маҳрум сохтан аз озодӣ ба мӯҳлати аз се то ҳашт сол чазо дода мешавад.

2. Ҳамин кирдор, агар аз ҷониби шахс бо истифодаи худ сӯиистифодаи мақоми хизматӣ содир шудааст, - бо ҷарима ба андозаи аз сесад ҳазор то ҳафтсад ҳазор рубли русӣ ва е ба андозаи музди меҳнат музди е даромади дигари маҳкумшуда дар давраи аз ду то чор сол е бидуни он чазо дода мешавад е ҳатмӣ е корҳои ислоҳӣ ба мӯҳлати аз ду то панҷ сол бо маҳрум кардан аз ҳуқуқи ишғоли мансабҳои муайян муайян е машғул шудан бо фаъолияти муайян ба мӯҳлати то панҷ сол е бидуни он чазо дода мешавад ва бо маҳдуд кардани озодӣ ба мӯҳлати аз як то ду сол, е маҳрум сохтан аз озодӣ ба мӯҳлати аз панҷ то даҳ сол чазо дода мешавад.

Эзоҳ. Шахсе, ки бори аввал ҷиноят содир, пешбининамудаи ҳамин модда озод карда мешавад, аз ба ҷавобгариҳои ҷиноятӣ кашида мешавад, агар он бо роҳи сари вақт паемҳо ба мақомоти ҳокимият е ба таври дигар барои пешгирии е пешгирии ҷиноят, ки он финансировадо, ҳамчунин барои ҷилавгирӣ аз фаъолияти ифротгаро ҷомеаи е ташкилоти экстремистӣ, барои таъмини фаъолияти онҳо он ҷамоатҳои е собирало воситаҳои е оказывало хизматрасониҳои молиявӣ, агар дар он ҳаракатҳои дигар таркиби ҷиноят мавҷуд набошад.

Моддаи – моддаи 354.1 «**Офийат нацизма**»

Бар мегирад, ба ду таври назаррас различаюшихся таркиби.

Аввал: «Рад кардан ҳолатҳои муқаррарнамудаи ҳукми Байналмилалӣ ҳарбӣ трибунала барои суд ва чазо асосии низомӣ аз ҷониби ҷинояткорон кишварҳои аврупо меҳвари, тасдиқи ҷиноятҳои муқаррарнамудаи зикргардида ҳукми, ҳамчунин дидаю дониста паҳн кардани маълумоти бардурӯғ, ки маълумот дар бораи фаъолияти Иттиҳоди ШҶРАВИ дар солҳои ҷанги Дуоми ҷаҳон, содир шуда бошад ошкоро». Ин кирдор дар назар

дорад чазо аз чарима то маҳрум сохтан аз озодӣ ба мӯҳлати то 3 сол (бо истифода аз ВАО, вале на интернет, – то 5 сол).

Дуом таркиби: «Паҳн, выражающих музде неуважение ба чамбият, маълумот дар бораи рӯзҳои ҳарбӣ шараф ва памятных датах Русия вобаста ба ҳимояи Ватан, ҳамчунин осквернение рамзҳои ҳарбӣ қалол Русия, агар ошкоро», боиси чазо аз чарима то ислоҳӣ қор то як сол.

Манъ кардани маводҳои экстремистӣ.

Нақши муҳим дар антиэкстремистском правоприменении нақши граждани-ҳуқуқии механизми манъи гуногун мавод (китоб, видео, саҳифа дар интернет, баъзе файлҳо ва ғайра). Муомила прокурор манъи налагається суд.

Муомила маҳаллӣ прокурор қарор қабул мекунад суди маҳаллӣ дахлдори маҳалли аҳолинишин банд, вале ин муурофияи судӣ қарор аст, дар ҳақиқат дар тамоми қаламрави кишвар. То ба тамоми кишвар, судҳои отправляют дар Эътирофи Русия қарор дар бораи манъи ин е он маводи. Бо ба даст овардани маълумот аз суд, Вазорати адлия бар мегирад, манъ маводи Федералӣ рӯйхати маводҳои экстремистӣ.

Блок онлайн.

Муҳосираи аст, обеспечительной чораи ва худи на меорад иловагӣ маҳдудият барои шаҳрвандони. Агар шаҳрванд мебошад, ки муаллиф е соҳиби заблокированного матн (dedicated server), ӯ метавонад тоб мазмуни он дар ҷои дигар, ва ин аз он поймол кардани қонун.

Ҷавобгариҳои ҷиноятӣ барои comments, лайки, репосты ва амали дигар дар шабакаҳои иҷтимоӣ.

Калимаи «ghost» он аз забони англисӣ, ки айнан чун тарҷума наварем. Иловагӣ ибораҳо, обозначающие як падидаи – «перепост» е «ретвит». Моҳиятан, ин иқтибос бо зикри первоисточника бо роҳи бадастдароваранда маводи.

Like – ин амал дар интернет, ки выражает симпатию Бисту ду ба текстовому е мультимедийному контенту. Дар забони англисӣ забони калима ишораи «меҳоҳам».

Criminal парванда «барои лайки ва репосты» аз ҳама бештар возбудядаются аз рӯи моддаи 148, 280, 282, 205.2 ҚҚ ФР.

Ҷавобгарии ҷиноятӣ пешбинӣ шудааст, ки барои паҳн намудани додаю доништа маълумоти бардурӯғ маълумоте, ки шаъну шарафи шахси дигар е подрывающих он эътибори (моддаи 128.1 ҚҚ ФР). Ҷарима то дусад ҳазор рубли русӣ е маҳрум сохтан аз озодӣ ба мӯҳлати то ду сол ҷазо дода мешавад гирифтани мумкин аст барои паҳн кардани шахсӣ е оилавӣ сирри (моддаи 137-и ҚҚ ФР). Қонун манъ мекунад паҳн е ҷамъоварии маълумот оид ба ҳасти шахсӣ, таркибҳо шахсӣ е шахсӣ ва оилавӣ сирри шахс бе розигии ў, е паҳн кардани ин маълумот дар ошкоро демонстрируемом произведении.

Таҳти ҷавобгарии ҷиноятиро низ меояд ҳакерӣ аккаунтов, шабакаҳои иҷтимоӣ е қуттиҳои почтаи электронӣ. Тафтиши парвандаҳои ҷиноятӣ, марбут ба шабакаҳои иҷтимоӣ, шояд ҳатто, агар дар ҳисоби шумо истифода маълумоти бардурӯғ дар бораи номи/ному насаби. Муқаррар карда шавад, ки шахсияти соҳиби аккаунта кӯмак мекунад, ки одатан ба маъмурияти шабакаи иҷтимоии, ки дуқонҳо идентифицирующие маълумот. Ҷалб ба ҷавобгарӣ мумкин аст, ки ҳангоми удаленном ҳисоби шумо, агар мазмуни насприяҳо буд пеш аз зафиксировано илмӣ, мақомоти ҳифзи ҳуқуқ мақомоти.

Дар бораи харобкунанда фаъолияти байналмилалӣ ва ташкилотҳои террористӣ ва религиозно-иттиҳодияҳои экстремистӣ ба ҷавобгариӣ ҷинойтӣ кашида мешавад, ки барои иштирок дар онҳо

Ҷинойткорӣ бо наздик омилҳо, ки дар байни онҳо дар тӯли солҳои охир бозурғтарин равшании табдил эфтааст хоҳад буд, ба овардан ба байналмилалӣ террористии созмонҳо кӯшиш хоҳад кард, то иншооти бештар ва таблиғотии ҳунарнокро дарбар гиранд.

Дар айни замон миллатсозӣ терроризм ва ҳамроҳ шудан ӯ ҷинойтҳо дар натиҷаи зиёд шудан «давлати Исломи», намоёндагӣ худ бештар хатарнок конфронси байналмилалӣ террорист ташкили, манъ карда шудааст дар Русия ва дар бисере аз кишварҳои дигар.

Харобкунанда кори «давлати ислом» бар мегирад, ки қариб тамоми қасб, сифр тарғиби терроризм ва қалби қавонон ба сафи ин созмон суръат гирад азое дар мон дар аксари давлатҳо, ки инқораводи кишом дода меш дода аз фосилаи дур аз ҳисоби истифодаи технологияҳои иттилооти-иртиботӣ шабақаҳо.

Тӯҳфаи мисоли Русия метавон гуфт, ки азое «Ислом давлат» барои қат намунидани обуна барои тарғиб ва қалби қасоне, минтақаҳо, ки онҳо кӯшишҳои эҳтимолан хоҳад бешар самаранок мебошанд, ки дар навбати ҳудуди авал ишора Ой доштанд ҷудоихоҳи Қаракати. Тӯҳфаи Русия чунин бо минта аста аст Қавқаз Шимолӣ.

Шиддати фавқуллода вазъ дар минтақа аз сабаби бефосилаи иҷрои гайриқонуни мусаллаҳ дар қаламрави Чечен, Догистона, Ингушетия, дигарони қумхурии Қафқоз ва он русӣ қардани хоҳиши.

Дар маҷмӯи дигар, созмони террористӣ барои худ васеъ ва баромадан ба фаромарзии сатҳи истифода ва бо ҳавасмандгардонии ҷудоихоҳ, исёнгар ва дигар якҷояшавӣ ба анҷом расид ва ҳаракат дар дохилии кишварҳои мухталааӣ онничи, даҳвили кишварҳои мухталиф дар онализм идеологияи динӣ ва геополитикӣ

Албатта, барои қалби худро сафи азое нав фақолона истифо-

да бурдан мумкин аст ва имкониятҳои созмонҳои террористӣ «маош».

Тӯҳфаи мисоли «давлати исломӣ» метавон кард, ки муосири созмони террористӣ қошиш мекунад, ки ба тавсеа, шуру карчи бештари каламравӣ. Ташкилотҳои террористӣ, махсусан дар сатҳи байналмилалӣ, иборат аст ва дар он аст, ки онҳо тасис дода мешавад, ки барои дароз мавҷудиятӣ, ки давомаш вай тайер аст, шумораи зиёди нави сониос, пароканда мефиристанд, дар баише минтақаёно бароятно пешкаш мешавад .

Дар Кодекси Ноболигии ФР масулияти давлати оммавӣ барои татбиқи баровардани иҷрои ифротгарой пешбинӣ шудааст. Паз, барои чунин як омил пешбинӣ шуда, чарима ба андозаи то сесад азор рубли русӣ е дар ҳаҷми музди меҳнати е даромади дигар маъхумшуда дар муддати то ду сол е ҳабс ба мӯҳлат аз чор то шаш моҳ дода мешавад

Майл, ҷалб ва е дар дар ташкили ташкили экстремистӣ, бо арима ба андозаи аз сесад Казор ба ҳафтсад Казор рубл.

Ҳамзамон, қайдан аз муҳими аст, ки шахсе, ки ихтирон истодан - гардани иштирок ҳаҷи террорист Кома ва ки ба тӯҳфаи бораи ӯ мавҷудият хабар додааст, аз ҳавобгарии ҷиноятӣ озод карда мешавад, агар дар ӯ амалҳои дигар таркиб карда шавад Наметавонад эътироф кардан лозим аст, ки иштирок кардан дар террорист меа дар як лаҳза е баъд аз боздошт шахс ва лаҳза е баад аз оғози истеҳсолот нисбат ба аз ӯ ва диҳад доништа барои он оид ба тафтишоти ва дигар амалофиавӣ.

Тӯҳфаи доираҳои пешгирифтаи ҷиноӣ, амалиётҳои анҷомдодашударо байналмиллалӣ террористӣ ташкилотҳо, ки аз ҷумлаи мусоидат ба фаъолиятшон ба мақсад мувофиқ аст, ки пешбинии криминалистии ҷинояткориро пешгирӣ мекунад, ки ба тафтишоти самудтия ва терроризм имкон медиҳад Акамияти маҳсус дорад профилактикӣ ба ҳадди ақал расонидани тӯҳфаҳо равона карда шудааст Идеологи таъсиррасонӣ аз ҷониби байналмиллалӣ ба созмонҳои террористӣ ва пешгирифтаи худ аз ҷиноётҳо, ки арёнҳои маблағгузори охирино ташкил медиҳанд.

Дар бораи муосири зарубежной ва ватанӣ богословской андешаи равонашуда бар зидди зухуроти ифротгарой дар дин

Дини Ислом - дар дини сулҳ. Niz malum ast, ki Muslim salom «Tasalliatu salamu aleikum» муҳим «ки Ҷаҳон шумо ва некӯаҳволи аз бад ва мусибат.» Ва дар ҷавоб талаффузи суҳанони меҳогад «Ва-алеёкуму бо-салам»-»Ва ба шумо сулҳ, беҳбудӣ аз бад ва бало». Ислом, ки намояндаҳои ӯ дар ҳар воҳӯрӣ, дар навбати аввал, хостори сулҳ, метавонад истиқбол ва дастгирӣ зиёдатӣ ва террор. Хурон дар онон бошад ба дуи худ, зиндагии бо шариконе, ки дар сулҳ ва ризоияти миллий, кӯшиш кунем, ки ба адолат дар парвандаҳо ва ба дад овардани сулҳ ва ризоити байни мардум фармон медиҳад

«Шумо кумак ба тӯҳфаи якдигар ба амал омадани хуби кирдорҳои ва тӯҳфаи огоҳӣ аз мамнӯъ, вале ба кумаки атои рӯйдоди гунаҳкор ва тақовузкорон» (сураи 5, ояти 2).

Киро мусулмон террор ва ифротгарой дар ҳама гуна шаклро қабул мекунад. Ва агар касе ки ба ягон умед барои расидан ба благой мақсад, офаридани бад ва тарбияи расид бадбахтиҳои одам, гузар ӯ аллакай гумшуда бо роҳии мустақими. Ислом хидмат начот ва ба некӯаҳволи инсон ва камият, инчунин барой дар душ кар аз мӯъмин бойад ба подшоҳӣ аҳон. Дар имкон медиҳад, ки ҳақим ва кавӣ, қодир шоҳидӣ манфиати мардум ва истодагарӣ хонаводагӣ.

Терроризм ҳамон илмҳо дигар мақсад ва боиси хонаводагӣ, куштор, ҷангҳо, азобу шиканҷаи мардум ва зулми халқҳо. Ҷамаи ин дар онон бошид айд чӣ тавр бузургтарин нанг ба онҳое, ки онкоро ба ягонагии Худованд вада мекунанд.

«Кист вайрон кардани шартнома бо Хешовандон пас аз он, ки буд баста шавад, ва разрывають [робитаи, тобеъро] алоқа, муносибат, ки Худо фармуд, начот, ва сеет раздор дар рӯи замин (портит, разлагает, развращает) касонеро лаънат ва скверная сарои Ҷаҳаннам аст» (сура 13, аят 25).

Динӣ олимони дар ҳама даври замон рад кард ва рад кард ҳар

гуна зухуроти зӯроварӣ, нодонӣ ва бадахлоқӣ, призывая ба ҷаҳон ва розигии, ҳисоб ва таҳаммулпазирӣ, муҳаббат ба Ба Худои таъоло ва пайравӣ роҳи Ислом.

Баъзи ифротгароён фундаменталистҳо, масоили ваҳобӣ, дар оле, ки онҳо бо амал ва усулҳои ҳалолдор асосҳои динро таҳриф мекунанд.

Ҷолиб ва одилонаи пешниҳод корда намешаванд суҳанони фоҷиавӣ ҳалокшуда аз дасти душманони исломӣ тӯҳфаи намак 1998 намак Муфти ҷумҳурия Догистон Сайидмуҳаммад-очӣ Абубакарова, ки дар яке аз намоишҳои борик фундаментализми ба таври-зайл дар ки ӯ сифати хуби деворӣ тавсиф шудааст. аз чор мазҳабов (мактабҳо) ва боми қавии шайхони суфӣ ва алимҳо. Ислом) ва чизе зарар зараровар Ислом (ҳарчанд як ришу ва изар мебошанд дилҳо дар бораи чи, лест кор дар онҳо акцент бо мадуди дини Берун бо асбобҳо).

Малум Доҳистон олими теолог Курамуҳаммад-очӣ Рамазонов, ки аз дасти террористи намак Ҷавтида 2007-менависад дар китоби худ оддӣ бо намояндагони ҳокимияти ҳамин тариқ, ҳалолдор он ва тартиби дар ин кишварҳо. пинҳон кардани паси номи ислом дар шиорҳои ҷиҳод, онҳо аз доруни доранд, нобуд нерӯгоҳҳои Ислом ва фуруши ӯ барои доллар «.

Куштори инсон дар Ислом аст, дуҷум оид ба вазнини син бади додани Ба Худо таоло ёрон. Шариат номаъқад, ки ягон ҳуқуқӣ дар куштори инсон, ба истиснои баизе ҳолатҳо, ки ба таври дигар *hairimkon ast* барои ҳифзи мардум ва омеа дар маҷмӯ аз хатари ба эти худ ва аз таҷзияи ахлоқӣ бар дин.

Куръон дар онон бошад мегӯяд (маъно): ***«Аз ин сабаб предписали Мо сынам Исраила: ки қасоси ягон кас нест, ки ба хоҳири ҳамаро (ҷазо) е барои нечестия, творимые дар Замин аст, он чунон ки агар мехоҳам кушта ҳамаи мардум аст»*** (сура 5, аят 32).

Додани тафсири дар оятҳои мӯхтарам Усмон ибни Аффон, Ибни Аббос, Саид ибни Ҷубайр, Муҷоҳид (ҳо хогад кард, бо онҳо Худо) меғуфтанд: «Агар шахсе, ки имони овардашуда куштаниро

кушад, ба \bar{u} ичозат дода намешавад ба he asthuni, kushhta e dod khuni \bar{u} чоиз аст, вай ба он касе монанд аст, ки Тамоми Башариятро куштааст.

Дар бораи он аст, ки куштори як инсон ба куштори камай одамон дар сайёр, шагодат медиад, ки ояидаи аслии кадис, ки аз чониби имомони Насаи ва Тирмизӣ иқтибос оварда шудааст, баробар карда мешавад. Абдулло, котибон Ампа (ҳа хогад кард, бо номи Худо), роҳнамое, ки Паэмбари Худо (ъ баракати Худо) гуф:

«Дар назди Хешовандон осонтар аз нобуд кардани тамоми ҷаҳон, аз одамкушӣ (як)верующего инсон».

Дар ҳадисе, приводимом Тирмизи бо онро дуруст мешуморам иснадом, низ гуфта:

«Агар чамъ омада, ҳамаи обитатели осмоиҳову замин ва такфир як верующего (мумина), Худо ба ҳамаи онҳо низверг мебуд, дар адский оташ».

Агар имон овардаед ваҳширо мусулмон, ҳатто дар шутку кор чизе, ки метавонад ба ваҳширо онҳо. Дар ҳадисе, приводимом Муслимом, гуфта мешавад: *«Касе, ки агар ҳеч бошад острие (тӯдаи, кинжал, копье ва ғ.) барои бародарон меорем, ҳатто новобаста аз он ки \bar{u} ба худ бародар, он проклинают фариштагон, то ки он на уберет он».*

Дар ҳадисе, приводимом Бухари ва Муслимом, низ гуфта: «Бигзор ҳеч кас аз шумо, ки не направит силоҳ ба бародари худ, зеро ки шайтон метавонад подстегать ва побуждать ба причинению зарар, ва аз ин сабаб он (ки бошад ба силоҳ) маълум шавад дар поени адской Чаҳаннам».

Дар хотир доред: агар дар содир намудани чун страшных кирдорҳои, ки метавонанд боиси изтироб ки мусулмон аст, ки ба ҷиноятҳои вазнин грехом, иқтидори нбо хоҳад онҳое, ки ҳаво микдори зиеди одамон пайваста тарс, совершая зверские теракты, бомбгузориҳо, аз кушта ва ғайра? Илова ба ин, ва гуноҳ барои куштор. Дар ин чо аст, ки творят ин, прикрываясь исломии риторикой, рассчитанной касоне, ки малограмотен дар масоили Ислом. Чӣ тавр ба ҳамин лозим нест, битарсед Худо безътиной ба

Он таҳдидҳо, барои анҷом додани чунин қиноятҳо, сарфи назар аз он, ки Он дар онон бошад мегӯяд, (маъноӣ):

«Касе ки мебуд дидаву дониста на кушта мусулманина, ҷазои ӯ Чаҳаннам аст, ва пребудет дар он ҷо навечно. Худо гневается дар он проклинает он ва приготавит барои он даҳшатовар ҷазо» (сура 4, аят 93).

Дар хотир доред, ки чӣ тавр ба куштори навлекает гуногун буд. Ҳеч кадом дигар гуноҳ, ба ғайр аз ширка, Худо бад нест, ҳезуми. Аз ин рӯ, преследуют вой ва изтироб дар ин нур истифода, ӯ метавонад бимирад, дар куфри, ва дар он дар партави он интизор аст жуткое ҷазо. Инчунин аз рӯи Шариату манъ куштани иноверцев, зиндагӣ дар ҷаҳон бо мусулмон.

Тибқи Шариату, нест занг неверным инсон, чӣ гуна мебуд бузург гуноҳ, кадом мебуд хушунат ӯ ҳеч совершал, агар ӯ содир он, ки Шариат расценивает чӣ тавр ба сахтӣ (куфр). Дар ҳадисе, приводимом имамом Маликом, Бухари ва Муслимом, гуфта:

«Касе мебуд, ягон даъват аз чоииби бародари худ кяфиром, пас ба яке аз онҳо табдил кяфиром».

Яъне, агар инсоне, ки ном доранд неверным, дар асл аст ин, пас неверным мегардад, касе, ки онро то даъват.

Вақте ки Сархатиби бин Балтаат навипта ғайрияхудиен нома бо разглашением секретного қарор Паембар (ъ баракати Худо) дар бораи взятии Атрофашро буд ниспослан баъдӣ аят Қуръон (ба маъноӣ):

«Дар бораи шумо, уверовавшие, ки тофтаанд, дар (наздикони) дӯстони, душманони Ман ва душманони худ» (сура 60, аят 1).

Дар хотир доред, ки ҳатто ба он кас, ки намеревался додани ғайрияхудиен сирри Паембари Худо (ъ баракати Худо), ки дар онон бошад на ном кяфиром. Ҳатто баъди чунин зарари вазнин гуноҳ ҳастанд, ки бар хостем, Хатибу бин Балтаат ва ба дигар грешникам: «Эй шумо, уверовавшие», зеро Сархатиби надошт нияти табдил кяфиром, ба он мақсад буд, ки начоти худ ҳешовандон дар стане ғайрияхудиен низ тааллуқ дорад.

Чадвалҳо дар боло оет Мушарраф Шудааст ва хадисов кофӣ барои разумеюших ва барои касоне, ки имон овардаанд ба Худо, дар рӯзи Бузурги Қиемат, балки барои бештари убедительности приведем боз чанд хадисов дар бораи вазнинии гуноҳ кушта.

1. *Аввалин шуда дар Рӯзи Қиемат хоҳад кард е қарор дар бораи куштори* (Бухари, Муслим).

2. *Имондорон бошед хоҳад вольготности абад, то прольет запретную хун* (Хақим).

3. *Ки содействовал убийству мусулманина ҳам полусловом, он истиқбол Худо дар рӯзи Қиемат мегӯяд: байни чашимони худ: «Отогнанный аз раҳмати»* (Ибну, Маджах, Исфохани).

4. *Кӯшиш кунед, ки чӣ гуна ин имконпазир аст, ба капля хун нест лишила шумо Биҳиштанд. Он, ки пролил хун, ҳар вақт ки ба ӯ мувофиқ ба вратам Биҳиштанд, Худо манъ мекунад дохил шуда ба воситаи онҳо* (Табрани, Байхани). *Дар дигар варианте гуфта шудааст, ки ӯ/рехта аст хуни/бросит онҳоро дар Чаҳаннам ба панҷсад сол пеш аз дигар* (Баззар).

5. *Аз он, ки гуфтед верующего монд ва бо ин, Худо накунад ягон ҳатмӣ (фарз), ҳеч желательные (сунна) кирдори неки».* (Абу-Давуд).

6. *Лаънат ба сурогаи мусулманина – аломати фиску (даребед, ва эълони ҷанг ба ӯ – ин куфр. (яъне ба ҳисоб дозволеной ҷанги зидди мусулмонони бе ҳуқуқи ба он)* (Аль-Бухари, Муслим, Тирмизи).

7. *«Ки мебуд, ҳеч восстал бар зидди ман уммы, сталкивая хуб ва бад аз онҳо, ва касе агар дар ин маврид ҳеч кушта муъмина (верующего), ва касе ки мебуд на нарушил шартнома (совершая одамкушӣ), касе нест, ки аз ман уммы».* (Достоверный ҳадис, приводимый Насаи, Ахмадом).

Дар ҳадиси баланд ба ӯ мурочиат карда мешавад, ки ошuftааст байни мусалмон, номгузори вай бо чиҳод, ки бо мусулмони оддӣ рӯ ба рӯронӣ оно ва ба ин васила манзур ихтилоф мекунад байни мусалмон.

Нул мусулмонон дар имондорон ба Худо ва Рӯзи Бузурги Қимат,

гузар ба онҳо имкон зарур аст, ки аз Куштор хорич карда шаванд. Барои мусулмон, мӯъмин, ҳадяи чаҳониён ҳет, азор маротиба беҳтар аст, ки ба тақфир ӯ худӣ аз як тотил.

Ое чиҳод аст, ки имрӯз дар чаҳон, ки аз номи Ислон бо террористҳои гуногун кор мекунад?

Пеш аз додани ҷавоб ба савол, лозим ба тавзест, ки амон номида чиҳод. Касоне, ки номифаҳманд мӯҳити чиҳод, имон аст, ки чиҳод - ин, ки бо назардошти ба мададӣ, ки дар қувват мебахшад, «паун кардани Ислон». Дар Ислон гуногун якчанд категорияи чиҳод: бузург ва хурд.

Калон Чиҳод. Баландтарин ва ассоси зинаи чиҳод - шикорӣ барои баланд бардоштани ҳулосаҳои исломӣ, бо далелҳои раднашаванда ва далелҳо, ки боиси қабули ихтиёрии Ҳақ (Ислон), сифр, чунон ки гуфта шудааст ба ҳадяи муқаддас онон боша:

«**Ҳеч маҷбуркунӣ дар дин**» (Сура «Аль-Бақара», аят 256).

Агар музде хогад, ое тасдиқ карда шавад, ки имкон медиҳад ба номи муборизаи калом - бузург чиҳод, о вай раднашавандаи дур аст, хоҳад хушк: Бале, вучуд доранд. Масалан: ҳадяи онон бошад, ки ҳадяи баланд дорад, ҳадяи сураи «Ал-Фурқан» қуръони чиҳод бо истифода аз қуръон дават бузург аст. Дар сура буд дар Макка аст, ки дорандаи иродаи чиҳоди шифоҳӣ нозил шудааст.

Чиҳод ба таври шифоҳӣ, бо бовар қунонидан, роҳбарӣ кардани далелҳо ва ҷанг далелҳо, монанд ба гизо, ки шумо метавонд истифода бурдан дар ҳама ҷо ва беист давом мекард. Тасдиқӣ гуфт, мебошанд кирдори Паёмбар (баракати Худо), вай саҳобагонӣ, як мисол, ки нишони доданд онҳо аст. Ҳама медонанд, ки хангоми дар Макка, Паймбар (баракати Худо) пулҳои дар идома ридинг сол танҳо даъвати ба Ислону, роҳи Худо ҳақим ҳулоса бо мавъизаҳои зебо. Баъд аз Ҳалой дар Бенавоен, давомӣ дар дарс аввали, Инҷуни оид ба ҳазинаи танҳо чиҳоди шифоҳӣ, даъват ба Ҳақ. Паёмбари Худо (ӯ баракати Худо) дар давоми 13 сол дават мардум ба Ислону, ва катто баъз аз ин, дар муддати панҷ сол Казо дода мешавад лест ва камзамон амалиети ҷангӣ, ба ғайр аз иникоси ҳамлаҳо аз ҷониби он. Баъд аз ин низ Паёмбар (баракати Худо) ба

ҳокимони Византия, Форс, Миср, Яман, Эфиопия, бо Масофаи ба Ислом сафирон ба фиристод. Ҳамеш мусулмонро ӯшдор дод, ки зарур аст (маной):

«Ту призывай мардум ба роҳи Худо ҳикмат ва красивыми проноведениями, ва веди бо онҳо дискусию худи зебо нутқ дошта ошно шуд.» (Сура «ан-Нахль», аят 125).

Аз ин рӯ, мусулмон тарихшиносон менависанд, дар бораи он, ки аз чор се ҳиссай, ки Исломо ҳаҷи саросари ҷаҳон қабул кардаанд, ки бо истифода аз (таваассути) зебои зобо қабул кардаанд. Хурон аллакай тӯҳфаи зебогӣ мардум табиӣ ба Ҳақ гузошт.

Мо чиҳоди шиғоҳиро дар самаранокӣ самаранок гардондем ва ӯ далел аст, ки пас аз тавакуфи ҷанг ҳангоми Худайбие (ҷанги руҳдода тӯҳфаи замони Қазрати аст, ва ва баракати Худо) ва ба имзо расидани маблағҳои сулҳ, ки дар идома идома дошт. Ислом дар идома қаблӣ даҳ сол азо дода мешавад. Аз ин рӯ, Ибни Исҳақ ва Зӯҳри (ҳа хоҳад кард, бо онҳо Худо) изҳор намуданд, ки Паёмбар (ӯ баракати Худо) гуфт, ки ҷаҳон басташуда бо паганҳо Ҳангоми Худайбие аст, ки бузургтарин нирбатзии азлом. Тӯҳфаи онон бошад дар сулҳшартномаи ном аз пирӯзии Неқӣ. (Сураи Фатҳ, ояти 27).

Аз ин рӯ, зарур аст, ки даъват қардани Мардум ба мавъизаҳо, далелҳои мантиқӣ, ақул ҳулоса, насиҳатҳои зебо ва ба худ олигарон рафторӣ. Пайравони Шадид, назарияҳои фавқуллода ба ҳамаи онҳое, ки на аз паи онҳо медиҳад Ислом дод, ки қофирон ва меганд, ки бо онҳо зарур аст, ки боиси ҷанг, ки ба онҳо лозим аст, нобуд, банг он ва оно молос мебул ва мумкин аст, ки онҳо хиенат ва хайра.

Қалон чиҳод низ дар бар мегирад, ки мубориза бадтар аст, дилҷасптар. Олимони исломӣ меганд, ки яке аз муҳимтарин намудҳои чиҳод аст, камчинин гузаронидани мубориза бо худ нафсом (бо худат). Зарур аст, ки ба одамон тарбияи манавӣ, чунин имон дар қалби онҳо, тақмили дин, таҳвият бахшида, дар онҳо муҳаббат ба Ба Худои таоло ва Паймбараш (ӯ баракати Худо). Барой он ки амаи ин зоҳир шуд, зарур аст, ки ба баланд

бардоштгани дониш, омӯхтани илм, ҳадяи ғайратмандонаи ёдбуди Худо барои хизмат ба ва. Дар аст, даъват бо чиҳод аз худ его (нафсом), ҳавасҳо. Паз аз чониби Паембар (баракати Худо), рассоми саҳобагонӣ тарбия ёфтааст.

Зеро Паембари Худо (ӯ баракати Худо) джихад бо нафсом, альбол аз ҳама бузург джихадом. Баъди бозгашт аз ҷанг Паембар (ӯ баракати Худо) гуфт: *«Мо хурд джихада баргаштанд ба большому джихаду»*. (Дайлами). Ин ҳадис ба ҳозирон ҳамчунин Сархатиби, Байхаки. (Аджлуни «Кашф фуль хафс». Т. 1, саҳ. 424; дар китоби «Ал-Фидаъ валь-бутулат». Саҳифаи. 44; «Итхаф». Т. 7, саҳ. 413 ва гайра).

Низ ин ҳадис боз қатори дигар ҳадисов: *«Киро муджахид (яъне шахсе, делающий джихад) – он кӣ ба шумо мубориза бо худ нафсом»*. Ҳадис ба ҳозирон Тирмизи, Байхаки аз Абдуллаха писари Амра, бигзор бо онҳо Ҳаром. Паембар (ӯ баракати Худо) воспитывал пайравони худро бузург джихадом. Зеро калон джихад зарур аст, сарф тамоми ҳаёти Паембари Худо (ӯ баракати Худо) пеш ва баъд аз хурд джихада ҳамеша даъват мардум ба большому джихаду. Он гоҳ, ки джихад бо худат аст, асосан, тавр ва ба иборати дигар Абдуллаха ибни Умар (ҳа хоҳад кард, бо номи Худо), ки гуфт: *«Ту веди джихад бо худ нафсом, проведи джихад бо он»*. Ҳамин тавр менависад Ибни Аби чаҳаннам-Дунья дар китоби «Мухасабату аи-нафс» (нигаред ба «Ал-Бутулат», саҳ. 44).

Дар яке аз ҳадисов гуфта шудааст: *«Беҳтарин джихад - ин мубориза ту бо худ его ва бо худ страстями ба хотири Худост»* (Тирмизи, Ибни Хиббан, Дайлами). Аз ин высокочтимых ҳадисов мо мебинем, ки даъвати ба дини Худо, ки бо истифода аз далелҳои логических ваҷҳе, инчунин мубориза бо худ страстями мебошанд джихадом, зимнан бузург джихадом.

Экстремисты ҳамон нест, придают аҳамияти бузурги джихаду аз худ нафсом, маҳдудият беруна атрибутикой. Ва тамоми смута, посеянная онҳо, аст, дар натиҷаи набудани онҳо мубориза бар зидди худ нафса, ки бар зидди рӯи шахват худ.

Хароҷоти маблағ дар роҳи Худо, яъне зақот, кӯмаки мечетям,

медресе, нашри адабиет, сохтмони пулҳо, рохҳо, гузаронидани об ва ғайра низ мебошад джихадом.

Бинобар ин, бузург заблуждением намояндагони экстремистӣ чараёнҳо ва сект аст, даъвати мардум ба карданд, смуте расидааст, ки онҳо имрӯзҳо ба джихад. Он зараре, ки ваххабиты нанесли мусулманам в Доғистон, Чечне, Сурия ва дигар нуқтаҳои земного шара, дид, ки тамоми ҷаҳон. Дар бораи уроне, нанесенном ҷамъият дар маҷмӯъ, ва гап не рост меояд, то он бузург аст.

Дастгирии джихад – ин мубориза бо аслиҳа дар дасти, ки идома дорад ва дар сурати мавҷуд будани шароити баъзе вақте ки мусулманам ое имкон озодона исповедовать худро религию, иҷро динӣ ҳомиладорӣ, вақте ки онҳо дучори хонаводагӣ, унижениям ва репрессиям.

Дар Священном онон бошад ба ягонагии Худованд меғӯяд (ба маънои):

«Худо манъ мекунад шумо бошад, ки ниятҳои нек ва одилона нисбати касоне, ки бо шумо мечайгиданд, аз дин ва на изгоняли шумо аз худ, ки хостанд тасарруф кунанд. Худо дӯст дорад одилонаи (одамон)» (Қуръон. Сура «аль-Мумтаҳина», аят 8).

Пас ба саволи «ое номи джихадом касоне низомии амалҳое, ки террористы ва имрӯз боиси дар исламских кишварҳои», як однозначный ҷавоб: Не, нест!

Ин амали называються смутой, противостоянием Исламу ва мусулманам. Пешбурди лянгъо ва куштори инсон комилан аст, ки мақсади Ислом. Одамоне, ки имрӯз взялись барои «пахн кардани Ислом» бо роҳи пешбурди ҷанги зидди федератсияи давлатдорӣ, ба дароҳаи воюют бар зидди Ислом аз бар зидди Русия. Бояд иқрор шуд, каме дар ҷаҳон давлатҳои, ки дар он мебуд, то озодона, ҷӣ дар Русия, имкони призывать мардуми ба Исламу. Аз ин рӯ, одамон, объявляющие ҷанг дар ҷунин шароите, ки ҳастанд, ки душмани шумоянд, дар навбати аввал, Ислом, ва он гоҳ ва Русия.

Джихадом никак не, мумкин аст аз ҷониби ҳамла ба пулис

заметки ва деҳот, аксар вақт ўҳдадор шуданд барои муайян мукофотпулиҳо. Яке аз интиҳоб ваххабитами «амиров» дар қарор, қабули қарори худ конфронс, менависад: Агар дар ҷаҳон ягон мусалмон кишвар ба касе ҷама ба кӯмаки молиявии бидуни мувофиқа бо онҳо, бо чунин давлат онҳо потребуют ҷавоб. Дигар онҳо избранник гуфта будам, ки мо захватим Маскав, установим бар Ватиканом зеленое парчами. Сеюм, мегӯяд: «Мо наведем тартиби». Ба ҷӣ боиси ин одамон ва онҳо безответственные аризаи мо имрӯз мебинем. Ва ҳеҷ шубҳа дар он аст, ки ҳар яке аз ин «амиров» ба таври комил медонад, дар бораи он, ки чизе, ки онҳо творят, надорад ва муносибатҳои ба джихаду ва ба Исламу.

Бояд қайд кард, боз, ки ҷамаи деҳот ва шаҳр, мушкилоте, ки Паёмбари Худо (ӯ баракати Худо) ва ҳамзамон ҷанг буданд, «дар ал-харб», яъне населенные ҷирра, сокинони онҳо эълон ҷанги Исламу. Вақте ки ба Худову Паёмбараш (ӯ баракати Худо) худованд намояндагони бисер неМусулмон племен аз гуногуни деҳот ва шаҳрҳо барои он ки бандад бо ӯ сулҳ баста, пас Паёмбар (ӯ баракати Худо) ба қабули онҳо ва заключал бо онҳо шартнома.

Онҳо растоптали васиятнома Паёмбар (ӯ баракати Худо), ки гуфт:

«Шумо баъд аз ман покину шумо, ки возвращайтесь ба заблуждению, убивая якдигар» (Бухари).

Ин ҳамчунин шаҳодат медиҳад, ки ҷамаи касоне, ки дозволяет куштори мусулмон мебошанд, хариду ғуруши одамон, сбившимися бо роҳи Паёмбар (ӯ баракати Худо).

Дар достоверном ҳадисе омадааст: «Пӯсидани тамоми ҷаҳон, аз он несту нобуд назди Худо осонтар аст, аз куштори як мусулманина» (Тирмизи, Насаи).

Бояд тазаккур дод, ки маҳз ҳамон манъ куштани мусулмон, манъ аст куштани ва ҳар неверующего, ки дар ҷаҳон бо мусулмон. Як ҳадис аз Паёмбар (ӯ баракати Худо), ки дар он гуфта шудааст, ки убивший нодуруст нишон, ки дар ҷаҳон бо мусулмон, на почувствует ҳагто запаха Биҳиштанд. (Муслим, Тирмизи, Насаи)

Акнун фикр кунед, ки онҳое, ҳазорон ва ҳазорон одамон, бар

ва взорванных «джихадом» террористон гуногун канори чахон, дар бораи онҳое, ки дар дили онҳо вселили тарс, дар бораи онҳое, ки обобранны, маҷбур буданд, тарк родные чой ва переселиться, дар бораи разрушенных онҳо деҳот, дар бораи Мусулмон занон фатво мехоҳанд ва кӯдакон, ки маҷбур буданд, тарк худро ба Ватан ва ба хона ва ғ. Дар кадом аз ин Ислом дар кадом Шариате дозволяется нападать ба занони ҳомила, лежащих дар роддоме, ба кӯдакон, беморон, немощных стариков, ки ба онҳо Худо бештар милостив, аз сӯи дигар, куштани ва ба онҳо таҳдид намояд, агар ҳатто онҳо мебошанд немусулманамии Ое Паембари Худо (ъ баракати Худо), ҳатто вақте ки посылал нерӯҳои ба газават (ҷанг), ки предупреждал дар бораи он, ки ба трогали стариков, занон, кӯдакон, священнослужителей, ки дар калисоҳо, мардум машғули мирным мушкилӣ рушд мекунанд, ба рубили дарахтон ва ғайра?! Паембар (ъ баракати Худо) фармуд, ҳоло муносибат бо эҳтиром намекунанд ва амалӣ нест, садақа ба ғайрияҳудиен бахшид, попавшим дар асирий ба мусулманам. Дар Священном онон бошад як аят, восхваляющий саҳобағони Паембар (ъ баракати Худо), ки ҳатто агар худро дӯст доранд ва эҳсос ба душанбе меоянд, ки дар гизо кормили ин пленников (Қуръон. Сура «ал-Инсан», аят 8) (Ниг. «Мухтасару тафсир Ибни Касир». Т. 3, сах. 76). Пас Ислом имрӯз ба амалӣ нест раҳмати, садақа ва деликатность ҳатто дар вақти ҷанг. Террористы ҳамон убивают мардум, пугают онҳо, взрывают ва ғ.

Табиин Муджахид, ҳа хоҳад кард, бо номи Худо, гуфт: «ба яғонагии Худованд ниспошлет ба бошандағони Азоби чесотку, онҳо расчешут гӯшт то устухон. Онҳо музде хоҳад: оварад, ое ин ба шумо мучения? Онҳо ответят: «Бале». Онҳо мегӯянд, ки ин мучения онҳо барои касоне притеснения мусулмон дар рӯи замин аст» («Итхаф». Т. 7, сах. 172). Кадом ҳамин чесотку Он ниспошлет дар рӯзи Қиемат ба онон, ки овардаед, мусулманам он қадар калон зарар ва мучения?! Дар хадисах прокляты касоне, ки сеет смуту.

Дар высокочтимом ҳамон онон бошад гуфта аст (маъноӣ):

«Ин одамон, ки подвергали мучениям мардон ва занон аз ростӣ имондорон ва раскаялись, уготовано муносибати бераҳмона чазо ба Чаҳаннам, ва онҳо ният доранд, ки мучения зухуроти номатлуб» (Куръон. Сура «ал-Бурудж», аят 10).

Боз як падидаи аҷиб аст: бисер главари террористӣ группировок, расказав касоне, ки ба онҳо ҳамсоли, дар бораи величии «худ джихада», аз марг дар роҳи Худо, послав онҳо ба чанг, чаро, шавқовар, худи убегают ва прячутся? Агар он чизе, ки онҳо меғоянд, як джихадом ва погибший дар ин маврид – шахид, чаро онҳо худ ба худашон убегают аз он ҷо, ки онҳо метавонанд мурдан?

Мубориза бо худ нафсом (ego, страстями), тавзеҳ Ислом бо истифода аз забон, харочоти маблағ дар роҳи Худо, паҳн кардани Ислом ва он возвеличивание – ҳамаи ин аст, джихадом, зимнан бузург джихадом. Ва «ваххабитский джихад» – он чизе дигар, ҳамчун бузургтарин мазкур смута.

Аз кровавых проступков тарафдорон гоҷҳои ифротгароӣ дар чаҳони муосир шахсе, далекому аз дарки ҳақиқӣ аз арзишҳои Ислом, тарзи мусулманина пешниҳод карда мешавад, ба нармӣ гуфт, дар негативном нур, ва дигар маротиба мусулманина отождествляют бо террористом. Он чиро, ки ба терроризм? Терроризм – идеология зӯрварӣ, амал зӯрварӣ амалҳои гайриқонунӣ, ки барои устращение, запугивание, фуру е нобуд кардани он барои ноил шудан ба намудҳои гуногуни гуна мақсадҳои.

Чунин назари мардум, несведущих дар Ислом, ое мебошанд, ки беспочвенными, бо назардошти чорабиниҳо, происходившие даҳсолаи охир ва он чиро, ки рӯй медиҳад, дар ин бора дар ховари миена. Ин одамон, ки бо он дар хотир назар ҳамчун мусулмонон, хондани Куръон, ки доранд, ба забони суханони мисли у мусулмон аст, вале дар асл творят ваҳшатнок. Ва ҳар маҳз дар бораи чунин одамон Паембар (ъ баракати Худо) предупреджал мо:

«Дар замони наздик ба Охири дуне папқаҳо одамон ҷавон бо солҳо ва бестолковые умами, ки бо произносить суханони

беҳтар аз офаридани (яъне, Паембар, ӯ ва баракати Худо), аммо онҳо омад аз Ислом низ монанди стреле, ки наменарад аз пробитой чизро амиқ ҳис мекунад дичи. Имон аст, ин мардум нест, густариш, дар зер ба онҳо глоток...» Бухари («Саҳих», № 3611); Муслим («Саҳих», № 1066).

Аз ҷумла, пас, ҷӣ ҳодиса рӯй дод, ки имрӯз дар ховари миена, дорои диаметрално муҳолиф гоҷҳои принципҳои ислом. Ташкилот, ки именовалось гӯе «Исламским давлат», обьединила ҳама аз ҳама бадтарин, ки творил ягон инсон дар рӯи Замин. Пӯсидани тамоми шаҳру нобуд кардани иншоотҳои фарҳангӣ, подрывы орошоте олимони зиёде кушта дар ҳама извращенных ва шаклҳои он аст, ҳанӯз як рӯйхати пурра. Зиёда аз ин, ҳамаи он фориғ мешавад дар видео ва монтажировалось дар хеле сатҳи баланди касбӣ дар сатҳи баъд аз он тиражировалось дар шабакаи ҷаҳонии Интернет. Дар ҳамаи ҷо ва ба кор ба онҳо касбӣ вербовщики, ки умело манипулируя сознанием ҷабрдида, ложно трактуя сатр Мушарраф Қуръон ва суҳанони Паембар (ӯ баракати Худо) дар угоду худ бошад, пополнили худро секты ҳамаи нав адептами.

Ҳамаи ин аст, притеснением (зульм), ки дин никак не приемлет. Паембар (ӯ баракати Худо), передавая суҳанони Всемогущего ва Бузурги Худованд, гуфт: «Эй бандагони Ман, ки бар Ман ҳаром беадолатӣ Худ ва дод, ки он запретной меж шумо, то притесняйте ҳамаи якдигар!...»

Абарқудрат ва Бузург, ки Худо ҳаром Худ огоҳ аст ба амалӣ нест беадолатӣ, ва ту ба онҳо бошад, несправедливыми нисбат ба якдигар ва ҳаром ба ҳар як шахсе беинсофона рафтор кардан нисбат ба дигар, на ба зикр аст, ки беадолатӣ комилан запретна ростхатта. Ҳамчунин дар ҳадисе Паембар (ӯ баракати Худо) гуфта шудааст, ки беадолатӣ обернется дар Рӯзи қиёмат густым мраком. Куштори мирных мардум, хоё мусулмандин е не, аст, тягчайшим грехом, ки инсон бар онон пеш аз ҷазо. Таҳвил аз суҳанони Абдуллаха бин Амра бин ал-ро дар канори худ шинонд (бигзор бо Худо кардани ду), ки Паембари Худо (ӯ баракати Худо) гуфт:

«Дар шумораи калонтар аз мункар дохил мешаванд приравание сотоварища Ба Худои таъоло Худо, ослушание падару модар, куштори одам ва ложная клятва» (Бухари).

Ҳамчунин қобили зикр онҳое, ки худи ин нест, гӯе, аммо дар хама ғуна роҳ оправдываает чунин амал ва е кӯмак дар ин, онҳо як соучастниками ин куштор. Паембари Худо (ъ баракати Худо) гуфт:

«Касоне, ки ҳоло дар грехе ҳарчанд полусловом, он мегардад, соучастником ин гуноҳ».

Динӣ безграмотность, набудани фаҳмиш ҳақиқӣ арзишҳои Ислоом аз сабабҳои асосии он, ки чунин секты пополняются одамони нав. Дар тӯли якчанд садсолаҳо тамаддуни исломӣ являлась хранительницей фарҳанги некӣ ва шафқат ва образцом барои боқии ҷаҳон. Мусулмонон, покоря қабिलाҳои ва мардумони, ки принуждали онҳо ба насильственному андешидани мусулмон вероучения, ки барои табдили ин дин дар мировую.

Бо таваҷҷӯҳ нигаред, дар як охирон аз ҳаёти Паембар (ъ баракати Худо).

Моҳи Рамазон, рафта буд, ба 8 соли хиджры. Паембар (ъ баракати Худо) таҳти сарварии десятитысячным войском ҷӣ ваҳӣ ба Мекке. Тарс, охвативший мекканцев ҳангоми шакли нерӯҳои мусулмон, онҳо мачбур дод дур шаҳр бе мубориза. Паембари Худо (ъ баракати Худо) дохил шудам дар шаҳри ҳамчун ғолиби. Совершив двухракатный намаз дохили Каабы, он маҳфили ба собравшимся агрофи он мекканцам: «дар Бораи курайшиты, ки шумо имон овардаед, ки ман корро бо шумо?». Гуфтанд: «Мо интизор, ки аз ту некӣ, дар бораи великодушный бародар ва писари великодушного бародарон!». Он гоҳ Паембар ва аҷами ва сиеху, гуфт: «Имрӯз шумо услышите упреков! Ступайте, ту озод!».

Ҳасод ва доброта, проявленная Пророком (ъ баракати Худо) нисбат ба он одамоне, идолопоклонникам, дар давоми сол убивавших, изгонявших мусулмон ва пытавшихся хосташон, бо шахсе, ки ба замин общину мусулмон ва худи Паембар (ъ баракати Худо), поразила ва сокинони Атрофапро то умқи рӯҳи, ки баъдан

боиси он, ки аксари мекканцев намуданд Ислои.

Дин, Паеибар он гуфта шудааст, ки дар Священном онои бошад, фиристода милостью барои чаҳониен, наметавонад, ки ба гузаронидани деструктивний хислати. Бисер изречений Паеибар (ъ баракати Худо) ва сатр Мушарраф Шудааст ҳимоят ба чаҳон, хисоб, навъ миннатдории-некӣ -, созиданию ва рушд, вале ҳастанд, одамоне, ки агар намехоҳам, замечают ин ҳама. Қуръон, характеризую дар онои бошад мусулманскую умму, мегӯяд, дар (маънои):

«Шумо мусулмонои, як андоза беҳтар аз чамоатҳо, (ки Худо офаридааст, ки дар рӯи замии (барои неъмат ва манфиатҳои башариат); шумо повелеваеде содир благое, ва запрещаеде ҳодуи худ порицаемое, ва имои овардаед, ба Худо». (Қуръон, 3: 110)

Яъне қуръон тасвир мусулмон чӣ тавр одамон имондорон, совершающих пешопеш ва предостерегающих аз анҷоми бад. Пас ж метавон гуфт дар бораи касе, ки ворид мешавад, худ ин тавсифи?

Мусулмонои мебошанд, ки дар чомае хеле бузург ва наздикони Всевышним Паеибар (ъ баракати Худо), посланного барои такмили благих нравов, ва аз ин рӯ, мо маблағи он бошад, ки намунаи он дар ҳамаи одобряемом.

Паеибар Муҳаммад (ъ баракати Худо) буд васила милостивым аз мардум, зеро ки ӯ любимец Худо, ва Он научил маҳз он ҳақиқӣ дин. Чӣ тавре ки мо аллакай зикр, як аят Шудааст, ки дорои чунин маъно:

«Ман фиристод, ки ту (Муҳаммад) танҳо ҳамчун раҳмати барои чаҳониен (барои ҳамаи офаридани)». (Қуръон, 21 : 105)

Қуръон аз Худ номҳои дод, ки ба ӯ ду номи – Рауфун ва Раҳим, яъне сострадательный ва меҳрубон аст. Паеибар (ъ баракати Худо) ва ҳудаш ҳамеша мегуфт: *«Бошад, милосердны, сипас, ба шумо хоҳад милосердны».* Боз мегуфт: *«Ба он касе, ки немилосерден, немилостив ва Худо».* Сподвижник Анас (ҳа хоҳад кард, бо номи Худо) таъкид намудаанд: «Ман дидам, инсон, бештар

добродушного ва веселого дар оила, аз паембар Муҳаммад (ъ баракати Худо)».

Ва ин – дини Ислом!

Дар Ислом ҳамаи аъмол инсон дар оғоз бо калимаҳои «Бисмилляхи ррахмани ррахим». Агар онҳо тарҷума, он маънои тофтаанд: «Ман оғоз бо номи Худо, худои раҳмон ба ҳамаи онҳое, ки дар ин нур истифода, ва танҳо уверовавшим аст».

Яъне аз ин суханони равшан аст, ки Он Худо Кист ва Ислом таълим медиҳад, ки мо бояд бимонад.

Паембар Муҳаммад (ъ баракати Имон ҳатто дар бузургтарин таяжкий барои он рӯз проявлял, садақа. Тасдиқи он – дар сурати аз он ба ҳаёт. Вақте ки Иброҳим (ъ баракати Худо) рафт ба шаҳри Таиф, то даъват мардуми он хидоят, ӯ умедвор буд, ки дар онҳо дастгирии, зеро дар он ҷо зиндагӣ мекарданд хешовандони ӯ, аз тарафи модар. Вақте ки ӯ ворида Таиф ва табдил призывать, пирони шаҳр ҷамъ хоҳад ҳамаи невежд, глупых мардум, мальчишек дод ва онҳо ругать Паембар (ъ баракати Худо) ва кидать дар он камнями. Якҷоя бо Муҳаммадом (ъ баракати Худо) буд, ки он яҳудии сподвижник Зайд бин Харис. Ӯ заслонял собою Паембар (ъ баракати Худо), кори ҳама, ба сангҳои на попадали дар он. Вале, увы, Паембар (ъ баракати Худо) поранился, ва онҳо низ ба боғи, ки принадлежал мекканцу – яке аз заклятых душманони Паембари Худо (ъ баракати Худо). Опечаленные случившимся, Муҳаммад (ъ баракати Худо) ва ӯ сподвижник спрятались нест. Ва дар ин ҷо Паембар (ъ баракати Худо) ноғохон шунид овози ангела Джабраила (ъ), доносившийся аз осмон. Дар Он ҳайати ба Муҳаммаду (ъ баракати Худо) тоҷикистон мутобиқ намуданд: «Он медонад, ки аз ту дар ҷавоб гуфт ту ба мардум, ва дар ин ҷо ба ту, ки бо покорностью омада аз Худо фариштагон кӯҳҳо, шумо метавонед повелеть онҳо иҷрои ҳар гуна ҷазо». Шаҳри Таиф менамуд ва байни ду кӯҳ. Ва фариштаи пешниҳод намуд, ки: «Меҳоҳед, ки мо обрүшим онҳо дар шаҳри?» Балки Паембар (ъ баракати Худо) гуфт: «Не, ман ҳанӯз умедворам, ки Он хоҳад ба онҳо потомство единобожниками (поклоняющимися ягона биеем

ба Худо – Худо)».

Ое кофй нест танҳо яке аз ин ҳодисаи, ба расми садақа Паёмбар (ъ баракати Худо ва дин! Муҳаммаду (ъ баракати Худо дода буд, ҳуқуқ нобуд ин миллат, Худи Худо фиристод фариштагон ба он ва ба Ў, сарфи назар аз ҳеч ки гуноҳони онҳо

Ҳатто дар вақти набард кунад, ки дар гузапта мусулмонон обрашались бо душманони эҳтиромона, проявляли, садақа нисбат ба онҳо. Намунаи он – хомӯш, произошедший аз знаменитым наибом имом Шамиля (достонй предводитель горцев Доғистона ва Чечен дар мубориза бар зидди колониальной сиесати россияи подшоҳй) Ахбердилем Муҳаммадом.

Дар 40-ум шуд, ки дар асри 19 Ахбердиль Муҳаммад возглавлял қисми нерӯҳои имом Шамиля. Дар яке аз набард кунад буд убито бисер душманони. Дар он давру замон дар царских сарбоз буд скверный урфу одат – бурида сар е гӯши бар мюридов (то он гоҳ, ки даъват чанговарони имом Шамиля) ба предъявив онҳо, ба даст овардани мукофоти пулӣ. Ва дар ин чо наиб мефиристад худ хосадорон похитить священника аз лагери душман. Онҳое, боиси ду фарзанд, ва дар ин чо, алиб ин аст, барои онҳо, Ахбердиль Муҳаммад хоъиш менамояд, ки саркоҳинон дафн бар сарбозон христианскому обычаю. Пас аз шағалу ҳамаи убитые, рыть ҳамон қабрҳо помогали сипоҳиен наива. Пас аз чунин благородного поступка намояд, ки ин варварский урфу одат сарбозон, «дикари» бо Қафқоз привили хуб нравы царским афсарон ва сарбозон.

Дар ин чо мувофиқ низ боиси таърихй далелҳо давраи Кавказской чанг, то ба чои дар Имамате Шамиля. Таърихшиноси Р. Магомедов менависад, ки ‘Абдурахман, зять Шамиля, тарк берун маълумот дар бораи мондан беглых ва асироне сарбозон дар Имамате. «Беглых русҳо сарбозон ва афсарони, казаков дар Шамиля буд, ки хеле бисер аст, ва ў хеле кадр онҳо. Барои асироне ва перебежчиков наздикии Ведено сохта шуд алоҳида деҳаи бо калисо ва костелом» (на препятствовал зиндагй мувофиқи худ ба боварй асосефта ва сохтмони маъбадҳои).

«Дар пойтахти Нишопури зиндагй мекарданд, русҳо, поляки,

грузины ва бисер дигар русскоязычного люду. Зиндагӣ дар баробари горцами ва хангоми худ боварӣ асосефта», - менависад дигар нависандаи историк Шапи Казиев.

Шарҳи зиндагии Шамиля дар Калуге баъд аз он пленения, муаллиф менависад: «Повидать Шамиля худованд ва побывавшие ў дар асорати сарбозон. Онҳо кланялись имаму, ва вақте ки онҳо спрашивали, гуноҳони онҳо ин корро, отвечали: «Пас, эй касоне пленным ва хуб буд, ки аз Шамиля зиндагӣ е ки проезжал ў. Обижать мо на приказывал ва каме, бывало, чӣ пеш аз он шикоят, хозир маҳрум пленного ва ў ба худ, ҳа, боз ба накажет обидчика».

Таърихшиноси Моше Гаммер, менависад, ки «Шамил ҳеч гоҳ навъазывал мурочиат ба Ислом. Ҳамаи онҳое, ки придерживались худ имон, обитали в «бо забонҳои русӣ поселении» дар наздикии зисти имом аввал дар Дарго, он гоҳ Нав ба Дарго. Дар ин ҷо онҳо буд, хуқуқ ба зиндагӣ бо худ обычаем ва анъанаҳои. Буд, дар он ҷо ва православная калисо ва саркоҳин»[5, с. 261].

Ин ва бисер монанд далелҳо гувоҳӣ медиҳанд, ки дилхоҳ ҷои дигаре, ва ҳеч киро Ислом нест применял мекунанд.

Имрӯз дар бисер гӯшаву канори замин аз тарафи куштори дорусозӣ бегуноҳ, мардуми террористические санадҳои зидди тамоми халқҳо, сунӣ аз сӯи таъсис ефта мешаванд, приводящие ба кровавым столкновениям, намедонанд охири. Сабаб – нодонӣ ва норасоии боварӣ дар ҷомеа.

Ҳамчунин Ислом имкон наносить зарар ба ҷисми худ, худ душ, обижать дигар е ҳатто фақат запугивать. Паембар (ӯ баракати Худо) гуфт:

«Касе, ки прыгнет бо ҷойҳои баланд ва мурд, мисли касе, ки убъет худи худаш, хоҳад, ки бошад дар вечном чаҳаннам ҷовидон прыгающим. Кӣ мурд, выпив захри низ хоҳад буд ва дар суннатн абад пьющим захри ва ҷовидон умирающим. Он кас, ки убъет худ корд, ружьем е чизе дигар, ҳам, хоҳад, ки бошад абад, ба азобе ва куштани худ».

Он дар онон бошад мегӯяд, (маъноӣ):

«Хурмову худ! (совершая чӣ оварда мерасонад шумо ба ин).

Худованд Милостив ба шумо (запрещая шумо ба он)» (сура «аи-Ниса», аят 29).

Касоне, ки привязывают ба худ бадан взрывные дастгоҳ ва халалдор худ дар людном чої, мебошанд самоубийцами, зеро самоубийца боқӣ хоҳад монд алангаи Оташи то абад, ки дар бораи ҷӣ хабар дода мешавад, ки дар вышеприведенных манбаъҳои.

Агар ваххабиты хоҳад нагардад оети ва хадисы барои тасдиқи суханони худ, ое шитоб ба онҳо имон, аввал санҷед, дуруст аст, ки ое онҳо толкуют Қуръон, сверъте онҳо тасдиқи бо амрқунандагон тафсирами (толкованиями), хадисами ва шарҳҳои олимони бузург-богословов. Агар шумо дар силах он расми худ, пас спрашивайте дар знающих олимон. Зеро онҳо асосан толкуют оети ва хадисы бо салоҳиди худ барои он, ки завлекать ба худи мардум.

Ҳамчунин зарур аст, ки ба ед доред, ки мусулмонон масъули худро маънавӣ облик, чунон ки пеш аз мусулмон ва ҳам дар назди одамон, исповедующими дигар религию. Аввалин чизе, ки ба ҷӣ бармеангезад Қуръон - ин ҷаҳон.

Асоси морали ислом аст, садақа, ҳикмат, самопожертвование, благаонравие, бахшиш менамояд.

Ва вазифаи ҳар як мусулмон аст – ба муносибат ба ҳамаи одамон бо добром. Дар яке аз оет Мушарраф Шудааст қуръон повелевает мусулманам ҷавоб добром ҳатто онҳое, ки причиняет онҳо бад аст.

Паембари Худо (ъ баракати Худо даъват мардум ба миролюбию, ба риояи қанонов Ислом ва полнейшему накардан аз зӯроварӣ бар инсон. Ӯ мегуфт мусулманам: «Имон доранд, даст қашидан аз ҳар зӯроварӣ; бигзор не, ба ростӣ ба имондорон бошед на поддержит зӯроварӣ»

Дар Ислом нест ҷойҳои хонаводагӣ ва террору!

Таҷрибаи таърихи муштараки сулҳ сосуҷествования гуногун мазҳабҳо кафолат дода шудааст, этникӣ ва халқҳои қаламрави Ҷумҳурии Доғистон

Ҷумҳурии Доғистон яке аз фаромиллии ва густонаселенных субъектҳои ФР. Дар ин ҷо ба хурд худуди проживаюот намояндагони беш аз 100 милали муттаҳид ва народностей, ки аз онҳо 30 куллі халқҳои ва онҳо подгрупп. В ҷумҳурии не титульной миллат, балки вай сиесӣ атрибутами наделены дар айни замон 14 этносов ҷумҳурии тоҷикистон. Аз рӯи шумораи аҳолии Ҷумҳурии Доғистона мегирад 25-уми ҷои дар ФР.

Доғистон - ин неповторимый худ многонациональности субъекти Федератсияи россия, ки дар стьке Аврупо ва Осие, Шарқ ва Ғарб, инчунин се динҳо ҷаҳонӣ (масеҳӣ, исломӣ ва буддийской).

Бисере аз асри муғулҳо Доғистона существовало бисер феодально-сиесӣ, миллӣ образований сарварии ханами, уцмиями, шамхалами.

Дар ҷунин шароит Доғистонские этносы ба сохраниваться, находили муассири сиесӣ қарор, ки мирное муштарақ ҳамзистии осоишта ва ободкории ҳаёт дар умумӣ барои онҳо ба қаламрави: Маҳаллии историографы сар аз Мухаммеда-Рафи (XIV в.) то Гасана Алқадари (XIX в.), ки танҳо зикр намуданд межнациональные мешаванд, балки умуман игнорировали миллии омили дар таърихи беспрерывных дохилӣ низоъҳо, ҷанғҳои барои истиқлолият, ки вели горцы, е дар дигар таърихан назаррас аксияҳои дар беруна е внутривполитической ҳаёт. Этнический омили дар конфликтных ӯлоатҳои ҷӣ тавр мебуд, умуман отсутствовал. Доғистон дар он давру замон буд, ҳамҷунин многоязычен. тавре ки имрӯз аст.

Таърих гувоҳ аст, ки халқҳо Доғистона ҳаргиз воевали зидди якдигар. Дар давоми садсолаҳо дар ин ҷо ҳамроҳ карда мешавад складывались механизми худтанзимкунӣ қавмӣ муносибатҳои утврждались рӯҳи таҳаммулпазирӣ, гуманистические худ асл ва принципҳои институтҳои қавмӣ муошират.

Ведущей баромад мекунад, мансубияти этникӣ ва конфессиональная мозаичность Доғистона, ки чӣ гуна маҳсулот таърихӣ ҳамкорию гуногуни народностей ва фарҳанго. Мавқеи ҷуғрофийи мосторасположение, дружеское, родственное ва васият ҳамкорию байни гуногуни этносами Доғистона, отличающимися аз якдигар хусусиятҳои фарҳанг, забон, анъанаҳои ва обҷаиями, ташкил медиҳанд табиӣ зуҳуроти ҷаҳонӣ, илова уникальность картине миллии ҳайати ҷумҳурии тоҷикистон дар миқеси ҷаҳонӣ.

Многоязычие Доғистона фаҳмонд, ки бо мушкилӣ онро табиӣ-таърихӣ дар муҳити. Баъзе селились дар ошкор, дигар осваивали ноҳияҳои кӯҳӣ. Ҳар яке аз народностей ифода частицу ягонаи як. Қадим гузаштагони шароити имрӯзаи Доғистонцев доштанд ягонаи праДоғистонский забон, ки баъдан распался ба мустақили забонҳои.

Таърихшиносии Р. М. Магомедов даъво кард, ки «аҳолии равон Нагорья, аз ҷумла кореяи ҷанубӣ қисми шуд единым этносом. Этнокультурные тафовут табдил проявляться ва усиливаться в Доғистон на камтар аз 4000 сол пеш. То ин гузаштагони горцев гуфтанд, ки дар як забон ва принадлежали ба ягонаи фарҳанги».

Ҳамин тариқ, мафҳуми «ягонаи Доғистон» маънои онро дорад, ки Доғистонские мардумони дорои решаҳои умумӣ абадӣ ягонагии.

Ваҳдат Доғистона аст, ки шартӣ асосии мо таърихӣ мавҷудияти. Единообразная джамаатская ташкилотӣ таъмин карда шудааст Кишвари кӯҳҳо монолитность, нейтрализующую ҳамаи дигарон тафовут. Дигар муҳим омилӣ ваҳдати Доғистона буд, ки ҳамроҳ дар VI-VI-XV вв. он халқҳои ба исламу, ба исломии фарҳангӣ-динӣ анъанаҳои. Дар баробари ин ҳуди своеобразный «роҳи мураккаб» адата ва шарията ва ҳамзамон ба сближению Доғистона бо дигарон исламским ҷаҳон. Доғистонские халқҳо мавқеи ценнейшим тысячелетним таҷрибаи муштараки шавад.

Доғистонскому менталитету присуща хислати эътирофи обрӯи арзишҳои башарӣ ба ҳаёт нисбат ба бо арзишҳои миллии ва ба ин закономерно татбиқ мегардад ва арзиши миллии мебошад. Ба ин

мумкин аст, ба илова, ки дар чумхурии ҳеч гоҳ, бар хилофи дигар минтақаҳои ФР, на мушоҳида шудааст эксцессы байни халқҳо ба ҳок навязывания ба якдигар ягон languages. Озодии шахсият, аз ҷумла языковая, монд бештари ценностью дар назари аксари Доғистонцев, аз ҷумла, дар ҷашмони ҷавон насли.

Намунаи сказанному баромад мекунад Доғистонская межнациональная оила, ки нақши бузурге дар муътадил намудани равандҳои ҷамъиятӣ ва шумораи ҷунин издивоҷҳо дар Доғистон ҳар сол меафзояд. Ва маҳз ин оила дар эътибори худ объективной миллий сохтори таъмин бештар тесное ҳамкорию байни намояндагони гуногун сатҳҳо, мусоидат преодолению националистических таъбу эътироф, формирова таҳаммулпазирию ва эҳтироми миллий специфике, воспитувая широту кругозора ва гумманализирова шахсияти. Кӯдакон аз ҷунин оилаҳо одатан, баъзан бештар як бор аз националистических предрассудков. Ин аст, шумо имкон медиҳад, ки, ба андешаи мо, баррасии межнациональную оила мисли як мусбат омили асл Доғистонского ҷамъият.

Дар давраи муосир барои Доғистонских халқҳои махсусияти аст, пойдор нигоҳ доштани родовых робитаҳои. Агар пешниҳод ба онҳо дар шакли нақшаҳои аҳром, пас метавон дид, ки дар он асоси доранд риштаҳои оилавӣ, пас манфиатҳои тухума, яъне гуна, ки ближних ва дальних хешовандон. Бар онҳо располагается земляческая ўҳдадорихои ба намояндагони худ дар деҳа, ноҳия, миллат, ва танҳо ба оянда зинаи болоии дода мешавад, афзалият ба таҳкими қавми робитаҳои. Дар ин маврид приоритетность дар маҷмӯъ суи мегардад пешрафти поен-ба боло. Лозим ба едоварист, ки дар ин маврид он аст, эҳтимол меравад, дар бораи рафтори стереотипах, аз хусуси ба таври қатъӣ қоидаҳои зикргардидаро шарҳу.

Шахсияти Доғистонцев мумкин аст пешниҳод дар шакли старинной многоярусной бурчи таҳкурсии он ташкил медиҳанд, мансубияти этники («Ман-кумык», «Ман-аварец», «Ман-даргинец»), конференсияи («Ман-Доғистонц») ва ҷамъиятҳои миллию фаръангӣ давлатии шахсият («Ман-россиянин»).

Мафҳуми қавмӣ шахсияти в Доғистон трактується ҳамчун муайян намудани шахси ба мансубияти худ ба ин е он этносу, ва чӣ тавр бо назардошти худшиносии.

Хусусиятҳои-территориальная (конференсия) шахсияти Доғистонцев пешниҳод карда шавад, ҳамчун як социокультурное фаза, ки дар он сельские ва городские общины устанавливали ва отстаивали чунин меъерҳои ва анъанаҳои сосуществования, ки ҳар позволяли чомеа нигоҳ кунед, забон ва лаҳҷаи худ фарҳангӣ шахсияти. Зиеда аз ин, мансубияти қавмӣ индивида ҳамеша додавалось второстепенное арзиши оид ба нисбат ба принадлежностью ба ин е он сельскому ба аҳли ҷамъият маҳсуб мешавад. Привязанность ба родному джамаату (селу е фурушгоҳҳо дехот ҷамоатҳо) - ин маҳсус, «первичное» ҳолати рӯҳонӣ Доғистонца. Миравосприятие ва анъанаҳои наврӯзии хучандро пешниҳод менамоянд Доғистонца, ки кадом мехоҳам безграничным он буд, мегирад ва худро оғози аз родного дехот ва он чо ҳамин, дар ниҳояти кор бармегардад. Масалан, чунин ба назар мерасад мехоҳам, ки кадом метавонад дорои аҳамияти дар далекой Туркия Доғистонское к, оставленное прапрадедами ним аср муқаддам, к, ки муосир потомки надида? Дар Туркия, ки дар он ҳамаи выходцы аз Доғистона (кумыки, аварцы, даргинцы ва ғ.) ба ҳисоб Доғистонцами. Вале имрӯз дар надмогильных памятниках Доғистонцам, усопшим дар Туркия идома медиханд навиштани: «аз Доргели», «аз Ругуджа», «аз Кадара». Ҳамин тариқ аввалияи ва главнейшей дорои худшиносиву худоғоҳӣ Доғистонца он аст, мансубият ба рӯи ва кӯлобро ба сельскому ҷамъият (худуди)

Агар случался низоъ байни ду авль, принадлежавшими гуногун этническим образованиям, ӯ погашался созишномаҳо ва адатами бе заступничества «барои худ» аз ҷониби этносов. Ҳамин тариқ, сложившийся территориальный строй бо четкими, ки марзҳо обесечивал мақоми-кво. В Доғистон буд, ки руқуд забти қисмҳои русия дигар худудҳои ва, бахусус, қавмӣ ассимиляции иноязычных образований алоқаманд бо ҳатман привязкой этносов ба худ территориям.\

Этнический омили буд, замина барои доираи хукуки майдонҳои, мувофиқан ва аввалиндараҷа додавалосъ на этносу ва мансубияти ба деҳот обшине. В Доғистон илтимос дар бораи миллат имон шуд на этичним: ҳар касе, ки буд адресован чунин савол, то фикр кунанд, ки муносибат ба он вобаста ба он мансубияти миллий. Одатан, сорашивали «къайсы юртлусан?»(кумык.), «мун кисса?»(авар.), яъне «аз кучо ҳамаи онҳо». Делалосъ ин, бо мақсади определитъся бо забони муошират.

Инак, барои Доғистонцев аввалиндараҷаи оид ба эмоциональнопсихологической насыщенной мемонад онҳо мансубият ба ин е он сельскому чамбият (худуди). Вале якчоя бо он меистанд ва сатъи баланди самоидентификации - Доғистонцы, кавказцы, россияне

Общегражданскую (российскую) як шахсияти Доғистонцев нест тасаввур бе русской фарҳанг, забон, адабиет. Бисере аз насли буданд одухотворены русской идеяи всеединства, сулҳ ва дӯстии халқҳои. Гражданская мансубияти «Ман-россиянин» муайян менамояд, ки ба ҳар як Доғистонца ҳамчун шахсият, мансубияти он ба давлат Федератсияи русия. Ба институциональном сатҳи масъалаи муайян ҳамчун россиян ҳамаи шахрвандони Русия, сарфи назар аз мансубияти қавмӣ, закреплено Конституцияи (сарқонуни).

Раванди тапаккули хуввияти қавмӣ он взаимодействием ва доштани существенной робита бо сабабҳои динӣ омили. Ислои ва этничность дар шароити Шимоли Қарқоз, мутақобилан дастгирӣ ва чӣ тавр ин ба подпитывают якдигар. Тӯфонӣ лапшиши этничности дар ин чо рафта буд, ба амал дар баробари раванди эҳеи ислои. Муддати ҳамкориҳои национальноэтнических ва конфессиональных чузъҳои дар историческом рушди обуславливало чукур нуфузи дин дар пули миллий психология халқҳои Доғистона.

Дар Доғистон, истисмоли этникӣ ва истиломати дар олати маҷмааи амкорӣ. Қавмият баромад мекунад, камчун асосҳои кифзи фарҳананг, ананаҳои этнос ва хусусиятҳои территорияви

пешниҳод бо худ хомеа кудуди тарзи кумкурии Тоҷикистон. Малумоти намоёни шахсияти метавонад амал ҳар кас мустақилона тарғиб ва муқобилат кардан ба яқдигарон

Доғистон мебошад, мисоли равшан дар аст, тасвири таърих ва фарҳанги халқҳои алоҳида дар алоҳидагӣ аз як дӯсти, ки берун аз матни таъсири мутақобилаи зироатҳо хайриимкон аст. Конфронсиҳои шахсият ба миён меояд, ки дар мушаххас модар худуди миллии ва ҳок дар э он мардум аст. Қумҳуравӣ дорад, ки худро ба шакли тобеияту, ӯ инкишоф дар баробарӣ рушд солим диер, хурд ватан аст.

Мусбати таҷрибаи таърихии ҳамкориҳои халқҳои Федератсияи Россия ва Ҷумҳурии Доғистон аз кишварҳои ИДМ (Озарбойҷон, Ўзбекистон, Тоҷикистон)

Иттиҳоди Давлатҳои Мустақил (ИДМ) аст муҳимтарини минтақавӣ афзалияти беруна сиёсати Русия. Хусусияти ба вучуд омадани ин байнидавлатӣ иттиҳодияҳои аст, ки дар муқоиса бо аз дигар чунин иттиҳодияҳо, ӯ маориф табиқ не дар натиҷаи ҳамгирии давлатҳо ва оқибати дезинтеграция як бор ягона давлати Иттиҳоди Шӯравӣ. Баъди пошхӯрии дар соли 1991 иттиҳоди Шӯравӣ дар қаламрави собиқ таппакул ёфт 15 давлатҳои мустақил, 12 нафари онҳо то имрӯз дохил мешаванд, ки дар ҳайати ИДМ

Мусбати таҷрибаи таърихии муносибатҳои Русия ва, аз ҷумла РД, бо кишварҳои ИДМ хоҳад нишон дода шудааст, дар мисоли Озарбойҷон, Ўзбекистон ва Тоҷикистон.

Бо қавмӣ таркиб ва арзишҳои фарҳангӣ Доғистон ва Озарбойҷон дар гузашта ва ҳозира ташкил медиҳанд ҷомеа, аз ҷумла ҳудудӣ якпорчагии.

Озарбойҷонҳо оид ба менталитету, ба ғайр аз забон, наздик ба коренному ба аҳоли Қафқоз, ва пеш аз ҳама - Доғистона, Доғистоноязычному ба аҳоли. Озарбойҷонҳо аз дигар куфр туркия ба халқҳои Поволжя, Осиёи Миёна ва Сибири фарқ надорад, танҳо роҳи ҳаёт, фарҳанг, анъанаҳои, вале ва антропология намуди. Дар солҳои Советӣ ҳокимияти ғайрӣ гузаронида шудааст, ассимиляцияи хурд халқҳои. Дар аввал манъ намудани ғайрӣ саводнокӣ дар Доғистонских забонҳо (Шохур, Удине, Авар, Лезгин). Сипас, баъди зиёда ва баённамудаи муборизаи лезгин забон гирифта, ҳуқуқи таҳсил дар мактаби таҳсилоти умумии бо маълум миқдори соат. Дар 40-уми солҳои ХХв. ҳамаи аварҷи, шаҳурҷи, удини, тати, талыши, қисми лезгин дар Озарбойҷон «меноманд» озарбойҷонҳо..

Воқеан Озарбойҷон, мисли Доғистона - полиэтничӣ давлат. Таърихӣ равандҳои, ки рӯй дод то муқаррар намудани Советӣ

ҳокимияти (солҳои 1920-1991) буданд, хӯроки умумӣ. Синтези гурӯҳҳои этникӣ ва забонҳо буд раванди табиӣ. Маҳз ин хусусияти таъмин карда шудааст таърихӣ этномаданӣ ҷомеа халқҳои Доғистона ва Озарбойҷон. Ин ҷомеа уқреплялась ва иқтисодӣ ҷомеаю, анъанаҳои фарҳанги дар земледелии ва соҳаи.

Табиист, ки ислом дар синтези халқҳои бозид, ва муҳим мебозад нақши. Дар традиционном Озарбойҷон различали ду маҳаллӣ этноса - азербайджанцев ва лезгин. Чунин градация соотвествовала ва асосии напралениям ислом: шииты - Озарбойҷонҳо (забон ба инобат қабул карда намешавад), суниты - лезгини.

Сарфи назар аз сиесӣ иқлим байни Озарбойҷонҳо, Русия ва, аз чумла, Доғистонем, таърихӣ этнокультурная ҷомеа халқҳои - ин воқеият, ки вучуд доранд дар шуури дар маънавӣ ва моддӣ зиндагии мардум ин ду чумҳуриҳои.

Дар ҳамкориҳои халқҳои Русия ва Ўзбекистон дар роҳҳои бисер повлиял хӯрдани иттиҳоди ШҶРАВАЙ дар соли 1991, ки барои обернулся Ўзбекистон тяжелейшими иқтисодӣ оқибатҳои, аз ин рӯ, Тошканд, нақшаи умумии курси тадриҷии монеаҳои вобаста ба Русия, стремился имкон нигоҳ, бо он муҳим барои ӯ иқтисодии алоқа, выведя онҳо дар сатҳи баробархуқуқ мекунад.

13 ноябри соли 1992 Русия ва Ўзбекистон байниҳукумати ба анҷом расид созишнома дар бораи муносибатҳои тичоратӣ, то ҳамин вақт квалифицируемое ҳамчун яке аз заминави ҳуҷжатҳои дучониба иқтисодию тичоратӣ ҳамкорӣ. Мутубиқшавӣ иқтисодии дучониба ҳамкорӣ ба воқеиятҳо тағйир ёфтанд хеле дардовар мечашонем доранд, таъсири он бештар омилҳои буд, таъсири манфии.

Донишгоҳи узбек муносибат дар соҳаи башардӯстон дар охири намак 1991 -1995 намак энсос шавкат, тайсири асосӣ омиле, ки ба колати ба назар соф таъсири манфии буд. Он намакҳои намай 1992 дар поёни коркардашуда асосан дар сатҳи ИДМ, инунин аз нимаҳои намакҳо 1992 - ва дар асосҳои дучониба асосҳои Муқаррароти созишномаҳо дар башардӯстӣ, маҳбусон ва Маскав

дар Тошканд дар давраи мазкур, амалан дар амал амалӣ карда шуданд. Асосан мусбат дар натиҷаи давра табдил eftaast tatsisi Русӣ маркази фарҳанги умурӣ

Тӯҳфаи барҷастаи Навбати Худ, тӯҳфаи Ўзбекистон ба сӯи Руссия oғoz eft dar of solhoi 2003-2004, вақти гарбияи сиесати такмилёфтаи Тошканд тӯҳфаи демократия ва IМА изҳор намуд, ки дар бораи кат кардани худ арбӣ ва қисман иӯмаки Ўзбекистон Дар моҳи июни соли 2004 Русия ва Ўзбекистон тӯби стратегии Шартном дар борайро имзо карданд. Намудҳои Баҳди Андичон Ридодой 2005, вақте, ки дар Русия низоми И.Каримовро дастгирӣ кард, ва қарб табдил кардаст, ба он фишори кавӣ, наздик намудани Москва ва Тошканд тезонда шуд ва 14 ноябри 2005 аз ҷониби яне Шартнома дар бораи иттифоқчиён 23 июн рафта, дар система, ки ба манои анҷомӣ дубора тарҳрезӣ карда мешавад, ки вай дар хориҷа қор мекунад. Аз охири Соли 2006 Маскав ва Тошканд оғоз ба тайери кушодани кул генералҳои консулгарӣ дар Каламрави ду кишвар.

Муносибатҳои Русия ва Тоҷикистонро доронд таърихи чандинасра ва сазовори ба санҷиши гузашт мурури замон. Дар муносибатҳои хилофи муносибат ба Русия бо дигар халқҳо минтақа, омузонида табдил ва ҳадаи комилан дигар хок инкишоф ёфт, ки он ба махсус манфиатдорӣ ва аҳамияти муштарақ дод. Ин тӯҳфа бар омилҳои сифр асос ёфтааст:

- бо назардошти сарҳадоти зисти қадим тоҷикон чӣ асосии абorigенов edge, наздик ба онҳо мавқеи ҷуғрофии ҷойгиршавии;
- древности давлатии таъсилот;
- тичоратию иқтисодӣ манфиатдорӣ; Чилу шап
- расово – забони ва фарҳангии монандиҳо.

Ба гайр аз маълумоти омилҳои, ки чанд интуитивно ва ҳамроҳ карда мешавад сближали мо халқҳо, метавонад бошад ва ақидаи дигар, содиротӣ аз манфиатҳои стратегии ва манфиатҳои расмӣ правящих доираҳои дар ин е он давраи таърихӣ инкишофи. Зимнан, онҳо аксар вақт аз менялись вобаста ба дараҷаи ҳарбӣ – иқтидори иқтисодии тарафҳо. Вале бо ҳамаи ин, пайгирӣ

муҳим: Федератсияи русия, оҳиста-оҳиста превратившаяся дар мощную державу, буд, боқӣ монд ва боқӣ мемонад муҳимтарини звеном, связующим Ғарб ва Шарқ, ва русҳо барои тоҷикон – судьбоносным шарикӣ, як навъ наҷотбахши худ қабул кунед ва хомии онҳо давлатӣ ва хусусиятҳои – фарҳангӣ эҳе.

Дар лазаи ба даш овардани истиқлолияти хайрияи намак 1991 Тоҷикистон як кишоварзи пешфартаи кишоварзӣ буд - як кишвари саноатӣ ва душт хуби аҷмҳои мавей барои рушди минбадаӣ. Аммо, огози тӯҳфаи Тоҷикистон ҷанги аҳрвандӣ воқеӣ нопадид шудани бо қортҳои ҷаҳонро наздиктар кард. Русия азми қавӣ ва пайваста ягонагии милӣ ва истиқлолияти Тоҷикистонро мебофад. Ба тоҷикистон расонда шуд зиёди иқтисодӣ, низомии ва дипломатӣ мерасонанд.

Пеш ва пас аз инилоби Русия ба Тоҷикистон Манфиати Назаррас Кӯмак Дар Баргарафро ба Итимо - Иқтисоди ақибмондагии қарнҳо таъмин намуд. Тӯҳфаи шуравӣ аз ҳисоби захираҳои мутамаркази захираҳои Тоҷикистон аз ҷониби бузургҳои модд ва молиявӣ вивитҳои, технология ва навтарин, илмӣ - техник навор ва муҳандисӣ фидандони фиристода шудааст. Тӯҳфаи натиҷа барои мавҷудияти кӯтоҳи давраи Тоҷикистон, рафъи ақибмонии шадид, тӯҳфаи табари кишвари миенаи сатҳи итисод ва андтимоии рушд.

Дар нави таърихи шароитҳои давлатӣ истиқлолият миени Тоҷикистон ва Россия 8 апрели 1992 ба имзо расидаи буданд ва муҳокимаҳои дипломатӣ муносибатҳо. Имзогардида 25 майи соли 1993 бастабандӣ «дар Бораи ҷамъиятӣ, Камкор ва арзиши бениҳоят зиёд» Тоҷикистон ва Федератсияи Русия «, тӯҳфаи Бораи ба муносибатҳои мутгафӣқонаи африқоӣ ва африқоӣ дар асоси худӣ дар бораи гуногун соаи ҳамкориҳои сиесӣ, ҳарбӣ, итисодӣ, тихоратӣ ва фарҳангӣ - таълими соҳаҳои. Ҳам ба дар шартнома ҷӣ сиесӣ-Ҳукуки Ҳучҷатҳои муайян сохтан самтҳои афзалиятноқӣ Ҳамкорӣ дарозмуддати Ҷумҳурии Тоҷикистон бо Русия.

Сифатан нав метавонад ба ҳисоб саҳна донишгоҳи тоҷик муносибатҳои аз рӯзи аввали сафари расмӣ Президенти

Федератсияи руссия Владимир Путин ба Ҷумҳурии Тоҷикистон, баргузор гардид, ки 16-17 октябри соли 2004. В зимни сафар ба имзо расид 14 муҳими созишнома, ки заложили, таҳкурсии рушди минбаъдаи иқтисодӣ, тичоратӣ ва фарҳангӣ муносибат.

Хусусияти муносибатҳои Русия ва давлатҳои мустақил, ки дар натиҷаи пош хӯрдани Иттиҳоди Шӯравӣ, тағйир. Нӯлят ба гуфтан нест, ҷуғрофии наздикӣ, дар як қатор ҳолатҳои мансубияти этникӣ ва фарҳангӣ ҷомеа, наздик таърихӣ хоҳад алоқа додавать ин муносибатҳои махсуси хислати. Бо вучуди ин дар «сеюм десятке» раздельного мавҷудияти Федератсияи Федератсия ва собиқ окраинных ҷумҳуриҳои ин «особость» хоҳад буд идома кам. Дар натиҷа, аксарияти давлатҳо ИДМ, ки имрӯз аз лиҳози равонӣ донистанд, аз тарафи бисер россиянами ҷӣ тавр баъзе аз Русия, вале на комилан «хориҷӣ», хоҳад тадриҷан мегузаранд, дар категорияи давлатҳои хориҷӣ. Давлат Закавказья ва Осиёи Миёна мешаванд, ҳама бештар сливаться дар массовом шуури онҳо медиҳад, барои берун аз ҳудуди собиқ ИҶШС.

Татбиқ ва риояи он дар Федератсияи Россия ва Ҷумҳурии Доғистон конститусионӣ, ҳуқуқу озодиҳои (озодии суҳан ва этиқоди динӣ) дар межнациональной ва межрелигиозной соҳаи

Эътироф ва дар Конституцияи Федератсияи Россия инсон, он ҳуқуқ ва озодиҳои он арзиши оли давлат аст яке аз соҳаҳои муҳим ва асосӣ ба принципҳои конститусионӣ соҳти. Конституцияи (моддаи 2) муқаррар менамояд, ки ӯҳдадори давлат риоя ва ҳифз намудани ҳуқуқу озодиҳои инсон ва шаҳрванд. Ин маънои онро дорад крайнюю аҳамияти на танҳо васеъ эътироф ва қонунгузорӣ (конститусионӣ) муқаррар кардани ҳуқуқ ва озодиҳои шаҳрванд, балки воқеии онҳо воҷӯҳия дар ҳаёти ҳаррӯзаи шахс, ҷамъият, давлат. Барои он ба ҳуқуқ ва озодиҳои инсон ва шаҳрванд на ба пӯшидани декларативный хусусияти, зарур аст, ки ташкили самараноки механизми ҳимояи онҳо. Дар айни ҷол бояд ба назар гирифта шавад, ки дар мувофиқи моддаи 72 Конституцияи ФР (банди «б» қисми 1) ҳифзи ҳуқуқ ва озодиҳои инсон ва шаҳрванд аст, ки дар яқҷоя ихтиери Федератсияи Россия ва субъектҳои он.

Моддаи 28 Конституцияи ФР эълон мекунад: «Ҳар қафолат дода, озодии вичдон, озодии этиқоди динӣ, аз ҷумла ҳуқуқи исповедовать ба таври инфиродӣ ва е яқҷоя бо дигар ягон религию е ягон исповедовать, озодона интиҳоб доранд ва паҳн динӣ ва дигар этиқод ва амал дар асоси онҳо».

Озодии вичдон ва озодии этиқоди динӣ дар асоси дар иҷтимоӣ хислати рубли давлат, ки дар он ва ҳеҷ як дин нест, муқаррар карда метавонад ҳамчун давлатӣ е ҳатман. Динӣ иттиҳодияҳои ҷудо аз давлат ва дар назди қонун баробаранд.

Дар Федератсияи Россия манъ карда иттиҳодияҳои динӣ, фаъолияти онҳо соприязена бо расонидани зарар ба саломатии шаҳрвандон бо побуждением ба накардан аз иҷрои ӯҳдадориҳои граждани е анҷом додани амалҳои ғайриқонунӣ.

Вайрон кардани қонунгузорӣ дар бораи озодии вичдон, озодии этиқоди динӣ ва иттиҳодияҳои динӣ пешбинӣ моддаи 5.26

Кодекси ФР оид ба ҳуқуқвайронкунии маъмури. Кодекси ҷиноятии ФР пешбинӣ менамояд ҷинояткор ҷавобгарӣ барои монеъ шудан ба амалӣ намудани ҳуқуқ ба озодии вичдон ва вероисповеданий (мод. 148).

Ҷумҳурии Доғистон дорад длительную таърихи рушди давлатдорӣ. Дар муддати нисбатан бо як таърихӣ меркам отрезка вақт дар ҷумҳурии буд, қабул паш конститутций (1921, 1927, 1937, 1978, 1994, 2003). Дар Конституция (сарқонуни) Ҷумҳурии Доғистон соли 2003 (қабул тавассути 10 сол баъд аз қабули Конституция Федератсияи россия ва 5 сол баъд аз ба тасвиб меояд Конвенсияи Аврупо дар бораи ҳифзи ҳуқуқҳои ва озодиҳои инсон ва шаҳрванд) ба ҳуқуқу озодиҳои инсон меғардад бахшида махсус боби. Дар он мавҷуд тақрибан чил мақолаҳои, ки дар онҳо муқаррар карда мешаванд иқтисодӣ, сиесӣ, иҷтимоӣ, фарҳангӣ, ҳуқуқ ва озодӣ, ки метавонад молики ҳар як шаҳрванд (новобаста ба миллӣ, ташкилоти динӣ ва дигар асбобу анҷом, принципий баробарии ҳуқуқ ва озодиҳои).

Тӯҳфаи Конституция (сарқонуни) Ҷумҳурия Доғистон бо маҳтобҳои муқаррароти Сарқонуни Русия тақрор карда мешавад, ки онро кортҳои конституционии аҳамияти заминавии принципҳои ҳуқуқшиносии мақоми инсон ва шохрванд ҳамчун амчун сарчашмаи аслии меноманд.

Ҷумҳурии Доғистон, ки дар дар боло зикри як аст, аз чанд субъектҳои таркибии Федератсияи Россия, ки бо як этносиёсию ҷуғрофии махсуси «худ бо рои» таърихи рушд фарқ мекунад. Ба ҳудудӣ дар минтақаи манфияҳои бо ҳам пайванди Русия, кишварҳои Ғарб ва мусулмон Шарқ дар соҳаи сиесӣ, иттилоотӣ, рақобати арбӣ. Ҷуноне ки Президент ФР В.В. Путин, аз сабаби он ки террористҳои чечен хайрияҳои намак карданд 1999 Камла аст, ки дар каламрави Ҷумҳурии Доғистон, ки барои ҷудоихоҳон ҷудоихоҳон, инқ дар ино замон ва дар та рус «.

Низомии конституционӣ ва ҳифзи ҳуқуқҳои инсон дар Ҷумҳурия Доғистон дар бар ғирад: Президентҳои Ҷумҳурия Доғистон, кафили ҳуқуқу озодиҳои инсон ва шаҳрванд; Ҷумҳурии

Доғистон (маоми қонунгузорӣ); мақомоти ҳокимияти иҷроияи Ҷумҳурии Доғистон; минтақавии мақомоти федералии мақомоти ҳокимияти давлатӣ. Бо дарназардошти ӯ ки ҳифзи ҳуқуқи озодиҳои Инсон ва шохраванд - Ададҳо Муштарақ Федератсияи Россия Ҷазираҳои тӯҳфа ба ӯ бахшишҳо, мақомоти ҳокимияти Давлатов Ҷумҳурии Доғистон ва федералӣ мақомоти ҳокимияти давлатии Ташқил ягонаи поёни таъсисёбӣ ҳифзи ҳ. Ҷи махсус дар низоми конституционӣ ҳифзи ҳуқуқи инсон мегирад худидоракунии маҳаллӣ, ҳамчун шакли бевозаи анҷом додани мардумии худ ҳуқумат.

Тӯҳфаи Ҳадафҳои конституционӣ ба тӯҳфаи Ҷумҳурия Доғистон муҳолифат - мутобиқаҳои шаҳравандон ба амият ба тағирот; институтсионализатсияи арзишҳои демократӣ; омадан ба омилҳои омилӣ, ки дар раванд.

Масъалаи муносибатҳои мутақобилаи давлат ва динӣ иттиҳодияҳои бояд правому танзими на танҳо дар сатҳи федералӣ, балки дар сатҳи субъектҳои ФР. Қонунгузори Ҷумҳурии Доғистон (РД) дар бораи озодии вичдон медиҳанд: Конституцияи ФР, Конституцияи (сарқонуни) РД, Қонуни РД «дар БОРАИ озодии вичдон, озодии мазҳаб ва динӣ ташкилотҳои» аз 30 декабри соли 1997 дар ш., Қонуни РД «дар БОРАИ манъи ваҳабитской ва дигар баровардани фаъолияти ифротгарой дар қаламрави Ҷумҳурии Доғистон» аз 16 сентябри соли 1999ш.

Дар ФР муносибати байни давлат ва динӣ ташкилотҳои асосиваюта барои эътироф кардани хусусияти дунявӣ Рубли давлат баробарҳуқуқи шаҳравандон берун аз вобастагии Панҷоҳу як аз муносибати онҳо ба дин, қафолатҳои озодии вичдон ва мазҳаб (моддаи 28,29 Конституцияи ФР).

Монанди муқаррароти нигоҳ дошта мешаванд, тақдими Конституцияи намаки умурия Доғистон 2003, ки муқаррар менамояд, ки Ҷумҳурии Доғистон аст. Малум аст, ки ва ҳеч як дин нест, муқаррар карда метавонад ҳамчун давлатӣ е атман. «Иттиҳодияҳои динӣ удо аз давлат ва дар назди қонун баробаранд», - гуфта мешавад моддаи 17 Конституцияи (сарқонуни) Ҷумҳурии

Дистон.

Конститутсияи (сарқонуни) ҷумҳурии манъ кардани истифодаи ҳуқуқи ва озодиҳои барои насилъственного е бартараф намудани тағйирот сохти конститутсионӣ ва вайрон кардани пуррагии Федератсияи Россия ва Ҷумҳурии Доғистон, ташкили мусаллаҳ формироваи, тарғиби ва разжигания иҷтимоӣ, нажодӣ, миллӣ ва динӣ розни (моддаи 16).

Қонуни федералии «дар Бораи озодии вичдон ва эътиқоди динӣ иттиҳодияҳо», ки аз 26 сентябри соли 1997 определел асосӣ мазмуни Қонуни Ҷумҳурии Доғистон «дар Бораи озодии вичдон, озодии эътиқод ва созмонҳои динӣ», учитывающего специфику этноконфессиональных хусусиятҳои дар Ҷумҳурӣ.

Дар мачмӯъ, меъерҳои ҳуқуқи Қонуни мазкур РД нест хилофи Федеральному қонун «дар Бораи озодии вичдон ва дар бораи иттиҳодияҳои динӣ», гарчанде вучуд доранд аъло ҳуқуқи танзими фаъолияти иттиҳодияҳои динӣ дар Ҷумҳурии Доғистон.

Қонуни Ҷумҳурии тоҷикистон дар бораи озодии вичдон дорои махсус австрия, посвященную мақоми ташкилотҳои динӣ. Дар он не таъини иттиҳодияҳои динӣ, гурӯҳҳои динӣ. Бар хилофи қонуни федералӣ, ки классифицирует ташкилотҳои динӣ, вобаста ба территориальной соҳаи фаъолият дар маҳаллӣ ва маблағҳои, қонуни Ҷумҳурии Доғистон подразделяет онҳо дар маҳаллӣ ва ҷумҳуриявӣ (банди 4 моддаи 10).

Чунин таснифот имкон медиҳад, ки ташкилотҳои динӣ гап дар бораи он аст, ки байни ҳокимияти маҳаллӣ ва ҷумҳуриявӣ талх ташкилотҳои на ҳамеша вучуд муносибатҳои тобеият, зеро маҳаллӣ динӣ ташкилоти метавонад ва дохил шуда, дар ҳайати ҷумҳуриявӣ ташкилот.

Қонуни Ҷумҳурии Доғистон уточняет мақоми маҳаллӣ созмони динӣ, фиксируя ба он мӯъҷизае, мисли зарурати амалӣ намудани фаъолият дар қаламрави муниципального маориф. Аз ин рӯ, маҳаллӣ динӣ ташкилоти наметавонад дарк худро уставные мақсади дар ҳудуди дигар муниципального маориф.

Як хусусияти хоси этноконфессиональной вазъият дар Љумъури

ҳамин надодан ба эҷоди исломии ҷумҳуриявӣ созмони динӣ дар бонки миллӣ признаку (банди 6 мод. 10). Муқаррар намудани ин манъи бояд ба шартҳои бо маҳдуд кардани озодии вичдон ва озодии таъсиси иттиҳодияҳои динӣ.

Тавре ки дар боло, Қонуни Ҷумҳурии Доғистон дар бораи озодии вичдон пешбинӣ чунин ташкилию ҳуқуқӣ шакли иттиҳодияҳои динӣ, чӣ тавр ба гурӯҳи динӣ, вале иҷозат, ки конференсияи ташкилоти динӣ, сохтори он действовали дар қаламрави Ҷумҳурии қонунӣ дар давоми на камтар аз панҷоҳ сол аз лаҳзаи мурочиат ки аз ҷониби ташкилоти динӣ дар номнавис шудан ба мақоми ки бо аризаи давлатӣ бақайдгирии ҳуқуқ дорад, истифода баред, ба худ номгӯй суханони «Доғистон», «Ҷумҳурии Доғистон» ва даст аз онҳо (моддаи 10).

Дар моддаи 33 Қонун гуфта шудааст, ки ташкилоти динӣ, ки дорои ҳуҷҷати тасдиқкунандаи ҳастии худ, дар ҳудуди дахлдор дар давоми на камтар аз понздаҳ сол аст, ки аз ҳуқуқҳои шахси ҳуқуқӣ ба шарте, ки онҳо солана азнавбақайдгирӣ то фаро расидани ин пятнадцатилетнего мӯҳлати.

Ҳамин тариқ, рассматриваемый қонун пешбинӣ ду имконоти мавҷудияти созмони динӣ дар доираи як шакли ташкилию ҳуқуқӣ. Дар як ҳолат ташкилоти аз лаҳзаи бақайдгирии мазкур тамоми ҳуқуқҳои шахси ҳуқуқӣ, ва минбаъд талаб карда намешавад, ба тафтиши азнавбақайдгирӣ ва дар сурати дуҷум - лозим аст, ки пардохти солана аз нав бақайдгирии, то 15-сол ва.

Қонуни Ҷумҳурии Доғистон дар бораи озодии вичдон ба танзим медарорад тартиби таъсиси муассисаҳои таълимии динӣ, устанавливая одатан дар бораи он, ки танҳо ҷумҳуриявӣ ва маҳаллӣ (ноҳиявӣ, шаҳрӣ ва городские), ташкилотҳои динӣ доранд ҳуқуқ мутобиқи аз худ оинномаҳо ва қонунҳои эҷод динӣ муассисаҳои таълимӣ. Ин талаботи Қонун равона гардидаанд, инчунин оид ба таъмини назорати барои фаъолияти динӣ ва муассисаҳои таълимии аз ҷониби мақомоти ҳокимияти давлатӣ, албатта, дар доираи, допускаемых қонун.

Анализируемый Қонун, констатируя светский хусусияти

низомии давлатии маориф дар баробари ин иҷозат имконияти дохил намудани фанҳои марбут ба омӯзиши таърихи динҳои ҷаҳонӣ, динӣ морали, одоб ва ахлоқ, дар барномаҳои низомии давлатии муассиса [ои таълимӣ (моддаи 8).

Баъзе иловаҳо вобаста буданд, ки дар мақола дар бораи ҳуқуқи шаҳрвандон барои таҳсилоти динӣ гирифтани падару модар ё шахсоне, ки он [оро иваз мекунанд, сарфи назар аз ҳуқуқи кӯдакон барои гирифтани таҳсилоти динӣ вазифадоранд гирифтани онҳо таъсилоти умумии асосӣ (р, 4 моддаи 7).

Қонуни Ҷумҳурии Доғистон дар бораи озодии вичдон пешбинӣ як қатор меъёрҳои развивающихся механизми пешбурди ҷараени таълим. Бояд зикр намуд, ки ин меъёр вучуд надорад, ки дар қарори дахлдор федералӣ қонун ва сабаби пешниҳод менамоянд тавачҷӯҳи на танҳо аз нуқтаи назари баҳисобгирии конфессиональных хусусиятҳои минтақа, балки аз нуқтаи назари додани дахлдор меъёрҳои қонуни Ҷумҳурии Доғистон қувваи общефедерального хусусияти.

Ҳамин тавр, мувофиқи моддаи 9 Қонуни РД, пешбинӣ мегардад, ки ҳамаи ташкилотҳои динӣ муассисаҳои таълимӣ, ҳамчун аз қайд гузаштагон дар қаламрави Ҷумҳурии Доғистон, то ва аз қайд гузаштагон, балки дорои нияти пеш баранд религиозное омӯзиш шаҳрвандони Ҷумҳурии Доғистон, вазифадоранд, ки пеш аз кафили худро нақшаю барномаҳои таълимӣ бо экспертными маслиҳат амалкунанда ҳангоми ҷумҳуриявӣ динӣ ташкилотҳои дахлдор мазҳаб. Дар ин маврид динӣ, муассисаҳои таълимӣ ҳуқуқ надоранд, ки анҷом додани ба религиозному таълим, агар ғоиб давлатии номгӯи иҷозатнома: иҷозатнома оид ба ҳуқуқи пешбурди динӣ таълимӣ фаъолияти.

Ифодаҳои коршиносон маслиҳатҳои, мувофиқи Қонун, бояд утврждаться мақомоти дахлдори ҷумҳуриявӣ талх ташкилотҳои. Зимнан, дар ҳайати Коршиносон маслиҳатҳои дохил шуда метавонанд намояндагони мақомоти давлатӣ ҳокимияти давлатӣ, мақомоти худидоракунии маҳаллӣ.

Ҳамин тарик, оид ба маъсму Қонун, ки барои фаъолияти

динӣ муассисаҳои таълимӣ бояд амалӣ шуда назорат на фақат аз тарафи мақомоти маҳаллии ҳокимияти давлатӣ дар раванди иҷозатномадиҳӣ, балки аз ҷониби ҷумҳуриявӣ ташкилоти динӣ ташкилоти дахлдор мазҳаб, ҳангоми он пайдо нашуда эксперти маслиҳатҳои.

Осложнением динӣ вазъият дар Ҷумҳурии обьяснялось муқаддима талаботи бақайдгирӣ дар мақомоти давлатӣ оид ба корҳои дину РД қарордодҳо (шартномаҳо), ки барои ташкили ҷараени таълим шаҳрвандон РД хоричӣ давлатҳо (банди 5 моддаи 9). Масъала, зарурати таъмини назорати давлатии таҳсил шахсоне, ки выезжающих ба хорича, фиристода худи ҳаёт. Тавре ки буд, аллакай ба мушоҳида мерасад, ки дар боло, аксар вақт дар зери ниқоби динӣ таҳсил дар хоричӣ давлатҳои дар асл готовили ифротгароен динӣ, ва дар бораи ин кофӣ аксаран гузориш дар матбуот.

Давлат мегирад, ба зиммаи худ ӯҳдадории безусловному таъмини кафолатҳои озодии вичдон, озодии эътиқоди динӣ, мавқеи сохранив ыфз талаб аз ҳар як шаҳрванд ба амал қатъиян дар доираи қонун. Учреждаемые шаҳрвандони ташкилоти динӣ бояд аз ҷавоб ба талаботи пешбининамудаи Қонун дар бораи озодии вичдон. Ташкилоти метавонад эътироф динӣ, агар дар ҳуҷжатҳои таъсисии нест, собит масъалаҳои эътиқоди динӣ, мавқеи анҷоми ҷаласа, дигар, динӣ расму оинҳои, инчунин таълими динӣ ва мазҳабӣ тарбия.

Дар раванди бақайдгирии давлатии маҳаллӣ динӣ ташкилотҳои Вазорати адлияи Ҷумҳурии Догистон бармегардад ҳуҷжатҳои таъсиси бе давлатӣ бақайдгирӣ, агар обнаруживается набудани ҳуҷҷатҳои Шӯрои коршиносон ҷумҳуриявӣ созмони динӣ.

Тартиби гузаронидани давлатӣ религиоведческой экспертизаи аст, бо қарори Ёукумати Ҷумҳурии Догистон аз 19 апрели соли 1999 № 104 «дар Бораи ҳуҷҷатҳои эксперти шӯрои оид ба гузаронидани давлатӣ религиоведческой экспертиза дар назди Вазорати адлияи Ҷумҳурии Догистон». Зарурати гузаронидани религиоведческой экспертиза метавонад бошад, ки бо ва дар

раванди оғоз намудани парвандаи ҷиноятӣ оид ба моддаи 239 кодекси Ҷиноятҳои Федератсияи Россия («Ғашкилотҳои иттиҳодия, посягающего ба шахсият ва ҳуқуқи шахрвандон»).

Ҳамин тариқ, Ҷумҳурии Доғистон яке аз аввалин дар байни субъектҳои Федератсияи Россия муоҳида минтақавӣ қонунҳои танзимкунандаи ва обесечиваюший қаролатҳои озодӣ вичдон. Ин қонундодателъный санади учитывает своеобразие конфессиональных муносибатҳои дорои меъерҳои ҳуқуқии, равона оид ба таъмини динҳо ва внутривконфессионального сулҳ ва субот мебошад.

Ҷумҳурии Доғистон яке аз аввалин дар Федератсияи Федератсияи столкнулась бо масъалаи ифротгароии. Специфика динӣ ваъби предопределила хусусиятҳои қонунгузориҳои РД, танзимкунандаи муносибатҳои байни давлат ва дин. Доғистон - ҷумҳурии бо дараҷаи баланди динӣ фаъолнокии аҳоли, ки дар аксари соқинони исповедуют ислом суннитского толқа.

Дар таърихи навини худ Доғистон пережил муқовимат анъанавии ислом дар симои ахлоқӣ идораи муслмонони Доғистона ва ваххабизма. Бептар дурахшон аст он мисол - қабули Қонуни Ҷумҳурии Доғистон аз 16 сентябри соли 1999 «дар Бораи манъ ваххабитской ва дигар баровардани фаъолияти ифротгароӣ дар қаламрави Ҷумҳурии Доғистон».

Барои нигоҳ доштани субот дар минтақа ва дар кишвар дар маҷмӯъ дар Ҷумҳурии Доғистон таъсис барномаи маҷмӯии чораҳои мебошад, ки барои ноил шудан ба этноконфессиональной таҳаммул, ҳифз ва таҳкими этноконфессионального фазои ҷумҳурий, сулҳ ва сосуществования ҳамкориҳои гуногуни халқҳои ва мазҳабҳо қаролат дода шудааст, дар доираи фазои яғонаи территорияльного ва мазҳабӣ фазои Доғистона, Россия, инчунин выработаны асосҳои модели минтақавӣ динӣ сиесати учитывающей хусусиятҳои минтақа.

Тибқи қонунгузориҳои ФР противозаконно зуҳури ҳама гуна шаклҳои таъбиз бо сабабҳои динӣ убеждениям, тааллуқ муайяни динӣ конфессии. Албатта, дар ин маврид ва этиқоди шахрвандон

бояд хилофи қонунгузори.

Меъерҳои Куръон дар баъзе кишварҳо приравниаються ба меъерҳои ҳуқуқ. Дар Ҷумҳурии Доғистон ҳамчун қисми Федератсияи Россия ӯ, табиатан, метавонад сарчашмаи ҳуқуқ. Аммо меъерҳои морали меъерҳои ҳуқуқи хилофи зиёда аз он, бартарӣ менамояд андеша, ки киро қонун - қонуни нравственный, дар асоси ба маънави-ахлоқӣ воззрениях.

Бо вучуди ин, набояд фаромӯш кард, дар бораи асл светскости, зақрепленном дар ст 14 Конституцияи (сарқонуни) Русия: «солимии ҳома Федератсияи - светское давлат. Ва ҳеч як дин наметавонад муқаррар шуда, ҳамчун давлатӣ ё ҳатмӣ, динӣ иттиҳодияҳои ҳудо аз давлат ва баробар дар назди қонун»

Интернет ҳамчун воситаи ташаккули ифротгаро тафаккури, маблағгузорӣ ва рекрутирования аъзои нав ташкилотҳои террористӣ

Шабакаи «Интернет», умумиҷаҳони паутина, дар айни замон асосии маркази иттилоотӣ-пропагандистским шабакаи якуми, истифодашуда амалан тамоми байналмилалӣ ва соҳибкорон террорист ва ифротгарои ташкилотҳои.

Дастрасӣ ва маъруфияти Интернет ба шумо имкон медиҳад, на танҳо меангезад, ки сознаем алоҳида инсон ва ҷе гурӯҳ, балки ва тағйир дода, дар баъзе ҳолатҳо сардори геополитический иқтисодии давлати миллии зеҳну, фарҳанги, моральное вазъи мардум. Шабакаи «Интернет» хеле осон, дар муомилот ва талаб мекунад, ки дониши махсус ҳангоми пайвастшавӣ бо компютер, бозии приставок, гуногун, қарорҳо ва телефонҳои. Паҳн намудани иттилоот оид ба шабакаи талаб намекунад бузургтарин воситаҳои механизми фикру имкон медиҳад, ки ба таври самаранок муошират бо истифодабарандагони сомонаҳои, инчунин суръати баланди интиқоли маълумоти межнациональный хусусияти шабакаи пешниҳод на танҳо мавҷудияти омма хонанда ва истифодабарандагони, балки нигоҳ доштани онҳо анонимности, интиқоли бузург интерактивных хизматрасониҳои.

Чорабинӣ Идеологӣ противоборства Онлайн дар баробари муҳолифат бо анъанавӣ таҳдиду хатарҳои амнияти миллий, ҳамчун невоенных роҳҳои дастовардҳои сиёсӣ аст ва ҳадафҳои стратегӣ ва худ самаранокӣ аксар вақт бароварда қардани низомии террористические воситаҳои. Дар баробари наметавонанд террорист объект (ва онҳоро мо имрӯз чанд ҳазор) дар шабакаи амал мекунад, ки шумораи зиёди новостных порталов ва сомонаҳои бевосита алоқаманд нестанд, бо террорист ташкилотҳои, вале разделяющие онҳо идеологию ва оказывающие террористон дастгирии худро дар шаклҳои гуногун. Бисер сомонаҳо давра ба давра худро тағйир url, серверҳо бақайдгирӣ, дар сохтори ташкилоти террористӣ ва ҳарчи бештар дохил

мешаванд мутахассисон, инчунин дорoi малакаҳои компютерӣ ва телефонного шикаста, знаoщие хориҷӣ бо забонҳои дигар, шиносон бо манипулятивными технологияи имрӯза ва ба психологией истифодабарандагони. Албатта, барои ҷалби мутахассисони высококлассных адептами терроризм истифода всевозможные воситаҳои – аз идеологӣ ва равонӣ коркард, шантажа, шахсони воқеӣ таҳдид то мустақими таҷовуз бар онҳо ва аъзоени онҳо оилаҳои. Аммо муайянкунандаи мебошанд, ки омилҳои иқтисодӣ аз ҷумла пардохтҳои пулӣ, имконияти таъмини сатҳи баланди ҳаёт аст. Барои идоракунии, пуркунӣ ва мундариҷаи террористӣ сомонаҳои умуман зарур нест ҳангоме ки чизе дар кӯҳҳо, биебон ё дар бандитском схроне. Барои ин кифоя аст первоклассной, пурқудрат компютерӣ техникаи, бесперебойной таҳвили захираҳои энергетикӣ ва воситаҳои рӯзгузаронӣ.

Высокопрофессиональные порталы ва сомонаҳои террористӣ ташкilotҳои гуногун привлекательностью infographic, оперативностью навсозиҳои, зуд реакцией дар аксари охири ҳодисаҳо дар минтақаҳои ва дар ҷаҳон, продуманностью интерфейси, суроғавӣ дошта гуногуни иҷтимоӣ гуруҳҳои одамони синну соли гуногун. Техникии сирри хуб фикр накардаанд, берун шуд: зеро, маъмулан, даст дар подставных шахсоне, паҳн карда мешавад, ба серверҳои хориҷӣ медонем, ҳатмӣ мавҷудияти «зеркальных» вебресурсов, каме измененных, вале ба осонӣ узнанаемых истифодабарандагони.

Барои амнияти террористӣ сомонаҳои истифода аз ҳамаи воситаҳои дастрас: анонимные прокси серверы, криптографические барнома ва барномаи – «маршрутизаторҳо», ибтидо дар Шабакани яке аз нуқтаҳои коллективӣ дастрасӣ (интернет-қаҳвахона, муассисаҳои таълимӣ ва ғ.), мобилӣ интернет бо обезличенных sim-корт ва бештар. Дар Интернет шумо метавонед зеркашӣ нармфзор барои анонимизации ҳаракати воситаҳои рамзгузорӣ ва махсус нишонаҳо барои он, ба пинҳон IP - суроғавӣ дастгоҳҳои он ҷойгиршавии ё равонасозии интернет-паёмҳо ба воситаи як ё чанд серверҳои он кишварҳо, ки қонунҳо нодуруст строги

нисбати террористӣ ва баровардани фаъолияти ифротгарой.

Шабакаи иҷтимоӣ оғоз бозӣ бештар ва бештар муҳим нақши рекрутирование аъзои нав бандформирований. Дар террористӣ ва экстремистӣ сомонаҳо, ҷойгир карда мешаванд маводи дар бораи пешбурди джихада, ато маслиҳатҳо оид ба конспиративному пользованию телефонами ва гаджетами, тактикой ташкилоти ва пешбурди бандитских амалиети тайер кардани мина ва бомбаҳои, истифодаи взрывчатыми моддаҳои, силоҳи оташфшон аслиҳа, аксаран муҳолифат ва дискутируют идеологи радикалӣ динӣ ҷараёнҳо, рядовые террористы ва иштирокчиени амалҳои террористӣ. Нишонӣ-корҳои фардӣ, ки гузаронида мешавад, ки бо истифодабарандагони шабакаҳои иҷтимоӣ ба худ самаранокии хеле ҷалоле расми иттилоотӣ таъсири. Мутахассисон кор дар террористон, хеле эҷодкор дар пешниҳоди пропагандистских маводи. Ин на танҳо паемҳо, аудиои ба бозӣ файлҳои видео, балки китобҳо, мақолаҳо, ва ҳатто дар бозиҳои электронӣ, дар онҳо ба истифодабарандагон муҳолифат дар нақши виртуалӣ террориста, қотил е насильника. Ҳамаи инмаводи одатан фарқ радикалистский, ҳадаф, тенденциозный хислати. Тадж дар ин мавод – ин хушунат, агрессия бар зидди шахси дигар, ҷамъият. Набудани дурусти, передергивание далелҳо ва онҳо подтасовка, провокации дар ин ҷо дур на пурра номгуӣ истифодашаванда, усулҳои коркарди.

Террористическая ташвиқоти Онлайн равона пеш ҳамагӣ дар аксари табақаҳои ва маргинальные гурӯҳи ҷамъият. Як ҳолати равонӣ обиды, унижения, аксар вақт чудо кардан хизмат благодатным полем барои террористӣ, таблиғи, ки умело боиси радикализации ва ифротгарой. Равшан аст, ки бе диққати на мемонанд, синну сол, иҷтимоӣ ва иқтисодии низомнома, религиозность, маълумоти демографӣ ва этнические омилҳои. Диққати террористӣ ва экстремистӣ сомонаҳои равона ноболиғон истифодабарандагони. Ин гурӯҳи яке аз сершумори. Клиповое зехнӣ, набудани арзандаи маориф, набудани критического равиши ба иттилоот, неумение таҳлил хизмат хуб пасзамина барои заметки,

«мультиков» е бозӣ видео аст, дар бораи доблестных террористах, смертников барои ки қаноти росташ. Ба сифати муздашонро ба муҳолифат виртуалӣ пул, нуқтаҳои фишки, ки бояд ба ҷамъоварӣ ва захира.

Як ҷанбаи ғайриқонунии Интернетресурсов – маблағгузорӣ ва хайрия ба манфиати ташкилотҳои террористӣ. Дар ин ҷо ҳама чиз истифода бурда мешавад муосир воситаҳои сар аз истифодаи электронӣ низоми пардохт Qiwi, Webmoney, PayPal, «Яндекс пул», хизматрасонӣ навъи «Мобилӣ бонки» операторони алоқаи сотӣ ва то криптовалюта. Сару бо ҷалби просьбами дар бораи пожертвованиях танҳо кофӣ ҳатто неискушенному корбар. Ва дар ин ҷо электронии савдо, интернет – мағозаҳо, бандкунии гуногуни маҳсулот, хуб завуалирована, ва на ҳамеша ба истифодабаранда метавонад сару агар касе онро намехарад.

Қаллобӣ дар Интернет хеле маълуми роҳи гирифтани воситаҳои пулӣ. Дар ин ҷо ва тасарруфи маълумотҳои шахсӣ, дуздӣ, корти қарзӣ, фиреб бо истифода аз воситаҳои электронӣ коммуникатсия, қаллобӣ дар музоядаҳо ва биржаҳои, дуздии моликияти зеҳнӣ. Ин дур нест, рӯйхати пурраи воситаҳои ва услҳои истифодашаванда бигузор. Зарур нест, ки фикр мекунам, ки маблағҳои поступают бевосита дар ҳисоби ташкилотҳои террористӣ, ба монанди одатан пул мегузаранд, хеле дурудароз роҳи «отмывки» тавассути суратҳисобҳои як қатор подставных ширкатҳои ва бонкҳо, ва баъзан қонунии ташкилотҳои.

Бо вучуди широкомасштабное истифодаи шабакаи Интернет террорист ва ифротгарои ташкилотҳои худ бо мақсади маҳз ба Интернет имконият медиҳад, ки амалӣ пешгирии ва идеологияи муқовимат ба терроризм, ҷамъ маълумот барои пешгирӣ тайер террористӣ санадҳои инчунин ҷамъовариҳои далелҳои амалҳои ғайриқонуний. Ки ҳамон аст, асоси пешгирии террористического рафтори ширкати ҷавонон дар Интернет?

Аввалан, асосҳои қонунгузорӣ давлат, мунтазам соҳибдорҳои ва опережающая имконпазир амали ғайриқонунии; сониян, ташкили майдонҳои варзишӣ (сомонаҳо)

барои онлайновы муҳокимаи проблемаҳои вобаста ба тундгарии ифротгарӣ ва терроризм дар соҳаҳои гуногун, дар аз ҷумла динӣ шаклҳои зуҳуроти; сеюм, контртеррористическая ташвиқоти оид ба ин соҳаҳо, аз лиҳози раванӣ выверенная, опирающаяся дар правдивые маводҳо ва далелҳо ва предлагающая роҳҳои алтернативӣ рафтори. Муҳим аст, ки буданд, фаро гирифта, ҳама шабакаҳои иҷтимоӣ, истифода гуногуни аудиториями ҷавонон.

Технологияи муосир Идеологӣ таъсиррасонӣ дар интернет фазои

Аллакай дар асри ХХI бо тамоми илмии самти, ки кардааст, ба даст негласное номи «таъсири Психология», ки дар доираи он баррасӣ назариявӣ ҷанбаҳои мазкур мушкilot (методологияи назарияи ва механизмҳои таъсири гуногун, гурӯҳҳои синну соли, иҷтимоӣ, муғулҳо) ҳам вай практикоринтегрированнe муштариен (равонӣ таъсири дискурса ВАО, манипулятивные техникаи таъсири, технологияи опосредованного таъсири, равонӣ таъсири гуногуни иттилоотӣ заминаҳои ва гайра).

Таъсири таъсири вобаста ба ҷаҳор категорияи асосӣ таркибҳо (нишондиҳандаҳо): манбаъ, худ паем, корбар, заминаи пешниҳоди. Тағйиребандаҳои метавонанд моҳиятан варьировать ва вобаста ба ин, дар натиҷаи таъсири метавонад хеле фарқ кардан.

Моделируя раванди убеждающего таъсиррасонӣ, аз ҷама бештар таваҷҷӯҳи концентрируется дар интихоби маълумот (вай бояд фарқ актуальностью, новизной, проблемностью, бояд сабаби таваҷҷӯҳи ки истифодабаранда), таҳияи драматургии plotline (смысловая «завязка», асосии зиддияти, ҳулоса, смысловой, баргирифтаи монанди омодагӣ ба дар оянда боз мурочиат ба ин мавзӯ), иттилоотӣ насыщенности plotline, тартиби пешниҳоди маълумот.

Ҷузъи калидии убеждающего таъсири – аргументация. Ин мантиқан продуманная системаи ваҷҳе, ки ба тағйир додани оценочных мавқеи рақиби. Ҳангоми сохтани андешаи зарур аст, ки: барои дақиқ ва понятным барои собеседника формулировкам, оперировать он мафҳумро ва шартҳои, назар ба он ақидаи, ба манфиатҳои ва афзалиятҳои. Худ далелҳои бояд достоверными барои рақиби, понятны ӯ, бо назардошти он ҳаётан муҳим таҷриба ва сатҳи огоҳӣ оид ба ин масъала. Нагузореда излишней убедительности ва доминирования, дар хотир доред, ки муколама ҳамеша бояд корректным

Ҳамчун усулҳои асосии убеждающего таъсири метавон

таъкид зерин: смысловое истолкование; андешаи (маҳорат, излагая маълумот дар логике рақиби, таъсир трансформацию он ценностно-смысловых дастгоҳҳои, зарурати таҳлил мекунад ба воситаи пайвастишавӣ ва агар лозим, ва тағйир додани худро далелҳои вобаста ба баргардонанд рассуждений рақиби); контраргументации (қатли вачҳе, противоположных доводам собеседника); усули давра ба давра розигии (логическая пайдарпаии далелҳо тақсим дар як қатор алоҳидаи далел); усули барои ягон дастгирӣ (қисман бо розигии доводами собеседника ва қатли худ контраргументов); усулҳои безараргардонии мулоҳиза; ҳилаҳо верификации иттилоот (санчиши маълумот ба асли ва дурустии) ва ғ.

Барои ноил шудан ба убеждающего таъсири иттилоотӣ контентҳа метавонад истифода шавад технологияи мустақим ва опосредованного таъсири. Рост технологияи таъсири ба арзиши-замбӯри бигзор шуморо ориентации ва смысловые дастгоҳҳои истеъмолкунандагони иттилоотӣ контентҳои – ин анъана рост роҳи таъсиррасонӣ ба мировоззренческие арзешӣ ва идеологию сурогавӣ шунавандагони ғайримустақим таъсири нишон медиҳад завуалироаваннуну супоридани мавод (пинҳонӣ мавқеи)

Бо вучуди разнородность таҳқиқот дар соҳаи «Психология таъсири» аксари мутахассисон дар ин соҳаи фикр мекунанд, ки таъсири, таъсири муайян доштани дар он ном психотехник.

Психотехники метавон тақсим оид ба таъсири уровням: - нейророгнитивный сатҳи ориентированный ба мо нейро - ва психофизиологические хусусиятҳои, ки ҳангоми дарки иттилоот дар шароити гуногун (овози ҳамон як тембра дар темной ҳучраи хоҳад қабул карда мешавад чӣ бештар ором ва дар освещенной чӣ бештар паеми; ҳамон суратҳо дар сиех - сафед ранги аст ва дар цветном варианте, хоҳад қабул карда мешавад аз рӯи гуногун; як ва низ шахс хоҳад қабул карда мешавад чӣ бештар е камтар аз привлекательное, вобаста ба он ки чӣ тавр прорисованы радужки чашм; агар дар ин филм садо биение дил, ин метавонад боиси таъсири ва ҳамоҳангсозии дили тамошобин метавонад оғоз

бидарӣ тезтар ин ҳамон таъсири метавонад достигнут ва бо нидои нафас ва г.);

- психологий сатҳи (як ва ба ҳамин маълумот хоҳад қабул карда мешавад, бо роҳҳои гуногун вобаста ба синну сол, таҳсилоти касбӣ амиқтар истеъмолкунанда иттилоот, аз сатҳи огоҳӣ ва дараҷаи новизны ин маълумот, аз таҳлили ва синтетикӣ қобилиятҳои истифодабаранда ва ғайра);

- ценностн-смысловий сатҳи (маълумот аст, аз тарафи бо роҳҳои гуногун вобаста ба самтҳои арзишии мавзӯи қабулкунанда, аз он смысловых дастгоҳҳои ва личностных афзалиятҳои). Вобаста ба психотипа воспринимающего субъекти мумкин аст, ки выделитьмразличные тамоюли баҳодиҳӣ ва қабули иттилоот. Одамоне, склонные ҳукмфармой дар ҳамкорӣ бо дигар мешаванд, бештар мусбат мебинам ва сар таъсири ҳамин тавр даъват «доминантных паемҳои» (дар онҳо демонстрируется эътимод дар дурустии маҳз ин мавқеи командный оҳанги талаби иқрор шуд, ки маҳз ин мавқеи единственно верной) ва зиёда аз устулчивые фарди ояндасози миллат имрӯз, одатан розӣ ҳастанд, ки бо иттилоот нигаронида, дар мавқеи «бештар устулпить е пайдо кардани созиш».

Муосир системаи андешаи ва Идеологӣ далели, роҳҳои манипуляції дар интернетпространстве

Психотехнические ва смысловые таъсири универсальны барои гуногун коммуникативных контекстов ва истифода бурда мешавад, дар бисер соҳаҳо: психотерапия, реклама, роҳбарият (менеджмент), омӯзиш, ВАО ва ғайра. Ва албатта онҳо ғайбаи истифода бурда мешавад, ки дар имзои иттилоотии муҳити: таъсисдиҳандаи Интернет контентҳои, шабакаҳои иҷтимоӣ ва коммуникативных низомӣ. Маълумот дар Интернет худро дорад отличительные хусусиятҳои.

Ҳаёти воқеии ҷаҳон инсон замишаст (вытесняется) ва ӯ дар як баст меояд, ҷаҳон виртуалӣ ҳамчун маҷмӯи «нишонаҳои воқеӣ».

Виртуальное мундариҷа, дублирует воқеият ба воситаи репродуктивӣ таъсироти, порожда инфиродӣ смыслом, ориентированные ба афзалиятҳои воображаемого ҷаҳон. Смысловые воздействуя ба мо бо арзиши-замбӯри дастгоҳҳои, провоцируют иваз кардани воқеият, ҳақиқат «монитор»

Қадам ҳамина смысловые аст, бештар ба истифода дар контентҳо, претендующим ба нақши мотиваторов рафтори истифодабарандагон?

Аломатҳои ва афсона ҳам омилҳои социокультурного таъсири. Ин ду қисмати коллективӣ тафаккури аксар отождествляют байни худ, аммо, аз нуқтаи назари худ таъсири смыслом ва арзишҳои истеъмолкунанда маълумот, онҳо ба доранд кофӣ разную табиат ва механизмҳои татбиқи. Афсона қариб ҳамеша апеллирует ба «архаичным пластам тафаккури» ӯ иҷрокунанда муайян қарордодҳои коллективӣ таҷрибаи (аксар вақт далекий аз объективных е истин), усиленный таъсири отсроченного дарки (он дар ин ҷо ва на акнун, ин аллақай рӯй дошт ва муайян натиҷа). ӯ не нишон медиҳад рационализацию дарки (ин ниест не доказательстве ва экспериментальном тасдиқи).

Агар афсона, аст, нигаронида ба хотираи наслҳои (он чизе, ки буд, бор, балки ба чап, дар хотираи фарзандони), пас рамзи,

тархрезӣ шудааст характеризовать арзишҳои коллективӣ тафаккури, ки культивируються шаҳрвандӣ дар ин (кофӣ мушаххас) таърихӣ аз он дар давраи. Онҳо чӣ тавр ин ба позиционирӯянд чамъиятӣ афзалиятҳои. Символизация – раванди таъсиси (дар сатҳи чамъиятӣ тафаккури) ва азхудкунии (дар сатҳи инфиродӣ тафаккури) мафҳумҳои-аломат, концентрирующа дар обобщенной шакли аҳамияти онҳо специфических хосиятҳои ҳамчун «сверхважных» ҷе «сверхреальных». Онҳо муҳолифат ба сифати носителей межличностных ва внеличных шаклҳои маъноӣ.

Смыслотехники, ки қодир возде́йствовать ва ба сабаби тағйирот (трансформировать) смысловые насб дар шакли опосредованной паҳши террористӣ ва ифротгаро идеологияи асосьяванд дар:

- мусбат ҷалби ҳангома мансубияти ба сирри могущественной ташкилоти (ҳалли мушкилоти самоидентификации). Дар ин замина нафар обретае маъноӣ рамзӣ бессмертие, недопустимое дар обыденной ҳаёт;

- деформациях маъноӣ ҳаёт ва трактовках экзистенциальных арзишҳои (исходная мавқеи: ҳар муқаррарӣ нафар бовар мекунад, ки ба чизе бештар муҳим, аз ҳаёти. Ба мо зарур аст, ки чӣ, ки бояд наделило ҳаёти мо ва мо марғи ситам намешавад. Ва аз наздиктар ва бештар незамедлительна барои мо марғ аст, бештар аз мо ниез ба арзишҳои гурӯҳ ва маҳз ин арзишҳо придают маъноӣ зиндагӣ ва марғ);

- мавзӯ, ки марбут ба дин, балки допускаяющей террористические шакли эътироз (мубориза барои ҳуқуқи ҳайвонот ва барои наҷоти муҳити зист низ метавонад поводами, оправдывающими терроризм);

- характеристиках таърихӣ мавқеи ҳамчун асосҳои барои расидан ба фардои неки ягон нарғи (далел овардан террористӣ рӯйдодҳои гузашта);

- гурӯҳи арзишҳои, сфокусированных дар қувват шахсият дар хурд гурӯҳи одамон бо ҳамин убеждениями, ки имрӯзҳо террористическое ҳушунат (романтизация ҷодугарӣ шахсияти

қавӣ, ки омода гузошта манфиатҳои гурӯҳи аз ҳама болотар худ ӯнаетӣ манфиатҳои);

- соперничестве гурӯҳҳои гуногун арзишҳои (манипуляция мавзӯҳои: кадом дин беҳтар ва благороднее, кадом дин зиёда аз гуманна ба худ последователям). Ба хотири мансубияти ба гурӯҳи ва гирифтани гурӯҳи дастгирии нафар қодир дар ҳар ҳоле, ки сатҳи баланди таҷовуз, аз инфиродии фаъолияти;

- манипуляциях вобаста ба отҷуждением давлатӣ ниҳодҳои инфиродӣ аз арзишҳои ӯнаетӣ (масалан, холигии байни кишварҳои бой ва бори е мансабдори ҳамеша душман, мешающий адолат ва ғайра);

- манипуляциях вобаста ба трансляцией мебарояду иттилоот, ки подкреплена истинод ба авторитетга е асосноккунии илмии.

Рӯйхати тавсия адабиёт, иттилоотӣ (дар т. қ. Интернет нашрияҳои) ва нашрияҳои ҷопӣ

1. Дар бораи Стратегияи давлатии сиёсати миллии Федератсияи Россия барои давраи то соли 2025 // Фармони Президенти ҶР аз 19 декабри соли 2012 № 1666 // [Электронӣ захираи] <http://президент.рф/news/17165>.

2. Абакаров Р. И. Межэтнические муносибатҳои Ҷумҳурии Доғистон (тибқи маводҳои социологическис тадқиқоти соли 2013) // Ахбори Доғистонского маркази илмӣ – 2013 - № 51 – С. 135- 138.

3. Авксентьев В. А., Гриценко Ш. Д., Маслова Т. Ф. Иҷтимоии самочувствие ҷавонон Шимоли Қафқоз. // Социологическис тадқиқот. – 2008 - № 2.

4. Кудрин В. С. Молодежный ифротгарой: асосӣ омилҳои ва хислатҳои ӯ миллатгароии, хусусиятҳо ва сабабҳои паҳншавии дар муосири иҷтимоию фарҳангии вазъияти // Ҷаҳон илм, фарҳанг, маориф. 2014. №2 (47)

5. Попов Е. А. Сабаб ва шароити ба вучуд омадани ифротгарой дар Федератсияи Россия // Деструктивное таъсири амалиётҳои террористӣ дар низоми сиёсӣ ва ҳуқуқӣ чоршанбе Рубли давлат: маводи Всерос. науч.-практ.конф. / дар зери қб. О. И. Чердакова. 2017.

6. Пашаев К. И. Маҷмӯаи оид ба пешгирии ифротгарой дар ҷавонон муҳити // [Электронӣ захираи] http://www.dagminobr.ru/deyatelnost/protivodeystvie_terrorizmu_i_ekstremizmu/metodicheskie_materiali

7. Русия ва ИДМ: ба манфиатҳои, ки ҳадаф сиёсат ва мушкилоти муносибат // Доленко Д. В., Кониченко Ж. Д. – соли 2010.

8. Таърихиву фарҳангӣ ва иқтисодӣ алоқа халқҳои Доғистона ва Озарбойҷон: ба воситаи соли гузашта таҷрибаи назар дар ХХІв. Маводи Байналмилалии конференсияи илмӣ - амалии, посвященной 110-солагии рӯзи таваллуди тандурустӣ хоҷаева азиза Алиева. – Махачкала, соли 2007. – 392с.

9. Донишгоҳи вкд муносибатҳои // ахбори Таҳлилий. – 2015. –

№ 11. – С. 24– 29.

10. Пирушоев, Ҳ. П. Русия – Тоҷикистон дар таърихи муносибатҳои мутақобилаи / Ҳ. П. Пирушоев М. Ҳ. Маликов. – Душанбе, 2015.

11. Наимов М Русия ва Тоҷикистон / М. Наимов. – Душанбе, 2014. – С. 117.

12. Памятка (тавсияҳои) оид ба ташкили профилактикии кор дар шабакаи Интернет. Институти равоншиносӣ идоракунии ва бизнес. Изд.ЮФУ,2014, 48 с. [Электронӣ захираи] <http://dstu.ru/studentam/profilaktikaterorizma/metodicheskaja-literatura-po-profilaktike-terrorizma-ichkstremizma/pamjatka-rekomendacii-po-organizacii-profilakticheskoi-raboty-vseti-internet/>

13. Психология таъсиррасонӣ: Механизмҳо, стратегияи имкониятҳои муқовимат / зери қб. а. А., Журавлева, Н.Д. Павловой. М: Донишқадаи психология РАН, 2012, 368 бо

14. К. Юнг Нафар ва он ҳарфҳои, М., изд-дар МАЪНО, соли 1997, 343. с.

15. Фармони Президенти ҶР аз 29 майи 2020 № 344 «дар Бораи тасдиқи Стратегияи муқовимат ба ифротгароӣ дар Федератсияи россия то соли 2025» [Электронӣ захираи] <http://kremlin.ru/acts/news/59348>

16. Асосҳои сиёсати давлатӣ Федератсияи русия дар соҳаи байналмилалӣ амнияти иттилоотӣ (Тасдиқ бо Фармони Президенти Федератсияи русия аз 12 апрели соли 2021 № 213) [Электронӣ захираи] <http://www.scrf.gov.ru/security/information/document114/>

17. Донишгоҳи узбекские муносибат [Электронӣ захираи] https://uzbekistan.mid.ru/ru/countries1/rossiya_i_uzbekistan_dvustor/rossiysko_uzbekske_otnosheniya/

18. Пихов А. Ҳ. Фаъолияти байналмилалӣ ва ташкилотҳои террористӣ ҳамчун омили транснационализации ҷинояткорӣ // Маҷаллаи Москва донишгоҳи ВКД Русия. - 2016. №7. с. 181-183

Актуалӣ буд маълумот дар бораи тартиби гирифтани дахлдор консултациянонӣ кӯмак (номгӯи ташкилот, суроға, телефон, Интернет-сомонаҳо, странички дар химояи шабакаҳои ва ғайра)

- **Федеральная хадамоти амнияти ФР**

Телефон: +7 (495) 224-22-22

Суроға: 107031, ш. Москва, кӯчаи Калон Лубянка, хонаи 1

Сомона: <http://www.fsb.ru/>

УФСБ Русия дар Ҷумҳурии Доғистон

Телефони боварӣ: (8722) 98-03-00

Суроға: 367000 РД, ш. Махачкала, х. Р. Гамзатова, д. 7

- **Вазорати корҳои дохилии ФР**

Телефон: 02, 102

Справочный телефон-автоинформатор: +7 (495) 667-04-02

Суроға: 119991, ш. Москва, к. Житная, 16

Сомона: www.мвд.рф

ВКД дар Ҷумҳурии Доғистон

Телефон: +7 (8722) 99-42-01; Роњхат: +7 (8722) 99-42-60

Суроға: 367000, РД, ш. Махачкала, хиебони Расула Гамзатова 7

Twitter: @MVD_RD_official

Антитеррористическая комиссия дар Ҷумҳурии

Доғистон Раиси АТК

Врио сарвари Ҷумҳурии Доғистон Меликов Сергей Алимович

Суроға: Ҷумҳурии Доғистон, ш. Махачкала, пл.. Ленин, Хонаи

Ҳукумати

Телефоны: 8 (8722) 67-30-59, 68-44-00, факс 67-30-61

Роњбари дастгоҳи АТК

Фейзуллаев Далгат Фейзуллаевич

Телефон: 8 (8722) 67-00-83

Сомона: <http://nac.gov.ru/>

- **Вазорат оид ба корҳои мудофияи граждани, ҳолатҳои фавқулодда ва рафъи оқибатҳои офатҳои табиӣ**

Яғонаи «телефони боварӣ»: +7 (495) 400-99-99

Суроғаи почта: 109012 ш. Москва, Театральный х., д. 3

Маркази муқовимат ба ифротгароӣ ВКД РД

Роҳбари: Сайпулаев Магомед Ибрагимович

Суроға: РД, ш. Махачкала, И. Шамиля тоҷики-кт., д. 46, сах. Б

- **Вазорати оид ба сиёсати миллӣ ва ба корҳои дини РД**

Телефон: +7 (8722) 67-21-17

Суроға: 367000, Ҷумҳурии Доғистон, ш. Махачкала, х. Р. Гамзатова 1

E-mail: minnac@e-dag.ru

Сомона: <http://minnacrd.ru/>

Тавсияҳои мазкур тартиб дода, дар сурати мусоидати Маркази муқовимат ба ифротгароӣ ВКД РД (роҳбари: Сайпулаев Магомед Ибрагимович),

инчунин

к. п. н, дотсент Малучиева Гаджи Сафижуллаевича (директори ГБУ РСФСР, узви шӯрои коршиносон АТК РД, mgsll@yandex.ru)

Мазмуни

Санадҳои меъерӣ-ҳуқуқӣ заминаи Федератсияи Россия ва Ҷумҳурии Доғистон дар соҳаи муқовимат ба ифротгарой.	3
Сабаб ва омилҳои муосир ифротгарой.....	8
Ҷавобгарӣ ва оқибати вайрон кардани қонунгузорӣ дар соҳаи муқовимат ба ифротгарой	13
Дар бораи харобкунанда фаъолияти байналмилалӣ ва ташкилотҳои террористӣ ва религиозно-иттиҳодияҳои экстремистӣ ба ҷавобгариҳои ҷиноятӣ кашида мешавад, ки барои иштирок дар онҳо	20
Дар бораи муосири зарубеҷной ва ватанӣ богословской андешаи равонашуда бар зидди зуҳуроти ифротгарой дар дин	22
Таҷрибаи таърихӣ муштаракӣ сулҳ сосуҷествования гуногун мазҳабҳо кафолат дода шудааст, этникӣ ва халқҳои қаламрави Ҷумҳурии Доғистон	41
Мусбати таҷрибаи таърихӣ ҳамкориҳои халқҳои Федератсияи Россия ва Ҷумҳурии Доғистон аз кишварҳои ИДМ (Озарбойҷон, Ўзбекистон, Тоҷикистон)	47
Татбиқ ва риояи он дар Федератсияи Россия ва Ҷумҳурии Доғистон конституцсионӣ, ҳуқуқу озодиҳои (озодии сухан ва эътиқоди динӣ) дар межнациональной ва междоғистиной соҳаи.....	52
Интернет ҳамчун воситаи ташаккули ифротгаро тафаккури, маблағгузорӣ ва рекрутирования аъзои нав ташкилотҳои террористӣ.....	61
Технологияи муосир Идеологӣ таъсиррасонӣ дар интернет фазои	66
Муосир системаи андешаи ва Идеологӣ далели, роҳҳои манипуляцияи дар интернетпространстве	69
Рӯйхати тавсия адабиет, иттилоотӣ (дар т. қ. Интернет нашрияҳои) ва нашрияҳои ҷопӣ	72
Ақтуалӣ буд маълумот дар бораи тартиби гирифтани дахлдор консультационной кӯмак (номгуӣ ташкилот, суроға, телефон, Интернет-сомонаҳо, странички дар химоия. шабакаҳои ва гайра) 74	

